

#3 Oktober 2024 | 79. årgang

Stud. Jur.

MAGASIN TIL JURASTUDERENDE
OG ANSATTE VED JURA - KU

FULDMÆGTIG ELLER FORSKER?

Interview med
RASMUS GRØNVED

LEVER DET NORDISKE JURISTMØDE STADIG?

Reportage fra
Nordisk Juristmøde

NOT A WALK IN THE PARK

En gåtur med
Stenbroens Jurister

TEMA:
HVEM VIL
DU VÆRE?

1903
JURIDISK
DISKUSSIONSKLUB

STUD.JUR. REDAKTØRER

Tobias Mallet

Lea Lauritzen

LEDER

SÅ BLEV DET oktober; efterårsferie, vejr til indendørs-hygge, tid og mulighed for at læse op uden at opleve 'sol-FOMO'. De nyudklækkede jurastuderende har gennemlevet første halvdel af deres første semester på jura. Skuldrene kan igen sænkes.

For en del af jer er dette den første udgave af **Stud.jur.**, I får ind ad postkassen. Dette blad er ikke eksklusivt – men dog særligt – dedikeret til jer. Blandt andre emner behandler vi nemlig spørgsmålet: Hvad kan man egentlig med jura?

Hvis du har valgt jura, fordi du er dårlig til matematik, men egentlig ikke ved, hvad du skal bruge det til endnu, så frygt ej. Du vil gennem dit studie få mange bud, fra mange sider, på præcis, hvad du kan arbejde med i fremtiden. I dette blad kommer du til at stifte bekendtskab med lidt forskellige og enkelte lidt alternative måder, som tidligere jurastuderende har forvaltet deres rolle som jurister.

Til alle jer, der loyalt modtager og læser **Stud.jur.**: Glæd jer til endnu en spændende udgave af bladet. Vores skribenter har været vidt omkring. De har været inde i maskinrummet i embedsværket, talt med en mediejurist, som har arbejdet med Den Sorte Svane, interviewet Rasmus Grønved om det at gå forskervejen og endda rapporteret direkte fra Nordisk Juristmøde.

Der er ikke mere at sige end find et godt tæppe og en varm kop te frem, læn dig tilbage og nyd læsningen.

Bedste efterårshilsner,
Redaktionen

UDGIVER

Juridisk Diskussionsklub
Karen Blixens Plads 7
DK-2300 København S

E-mail: stud.jur@jdku.dk

REDAKTION

Redaktør:
Tobias Mallet
Lea Lauritzen

Ekstern redaktion:

Rasmus Andersen
Gustav Røgild
Mathilde Bloch
Sine Madsen
Mahdis Pour
Erwin Frank

DESIGN

VINK design

TRYK

All Graphic
Oplag: 4100

Stud.Jur.

OM BLADET

Stud.Jur. udsendes af Juridisk Diskussionsklub i samarbejde med Det Juridiske Fakultet ved Københavns Universitet til samtlige studerende og ansatte.

CITERING MV.

Citering og anden gengivelse af uddrag fra Stud.Jur. må gerne ske, blot det sker i overensstemmelse med lov om ophavsret og med tydelig kildeangivelse.

GENERELT

Materiale, kommentarer samt ris og ros kan sendes til stud.jur@jdku.dk
Afmelding: Send en e-mail med navn og adresse til stud.jur@jdku.dk

TRYK & PAPIR

Stud.Jur. er produceret under miljøvenlige forhold og trykt efter den internationale standard for miljøledelse. Stud.Jur. er trykt på papir, som er PEFC certificeret.

Ikke mange. Få.

Det handler ikke om at være flest, men dygtigst -
og dem søger vi som stud.jur. til en juridisk mesterlære af højeste
karat. Du er tæt på klienter og partnere - og får ansvar. Du er langt
fra alene, og vi er der for hinanden og støtter dig hele vejen til
fuldmægtig og advokat - og måske endda partner en dag.
Vi glæder os til at høre fra dig. Velkommen til Lassen Ricard.

LASSEN RICARD

Vidste du, at Accura:

- har **100 studenter**
og **80 fuldmægtige?**

- de sidste tre år har
været Danmarks **førende**
transaktionshus med mere
end **385 transaktioner?**

- har en **mentorordning**
for studerende på **2. eller 3. år?**

- har en **globalt førende afdeling**
inden for **Renewable Energy** med
internationale kontorer og et
skræddersyet studenterprogram?

Følg os på Instagram

... og læs mere om vores stillingsopslag, arrangementer, konkurrencer og meget mere.

Stud. Jur.

#3 – 2024

INDHOLD

- 2 → **LEDER**
- 7 → **FORKVINDEMEDDELELSE**
- 8 → **FULDMÆGTIG ELLR FORSKER**
Interview med Rasmus Grønved
- 12 → **NOT A WALK IN THE PARK**
En gåtur med Stenbroens jurister
- 16 → **ET SORT MARKED
FOR SLANKEMIDDEL**
- 20 → **DALLAS COWBOYS CHEERLEADERS**
- 24 → **MEDIERETSJURISTENS ROLLE
I EN SAG SOM DEN SORTE SVANE**
- 30 → **ARBEJDET SOM
EMBEDSMAND I STATEN**
- 34 → **LEVER DET NORDISKE
JURISTMØDE STADIG?**
- 40 → **GULD FRA GEMMERNE**
Interview med Lars Løkke Rasmussen
- 50 → **LEGAL TECH ACADEMY 2024**
- 52 → **JD'S ÅRSFEST**
- 56 → **TAK TIL KARNOV BINGO SPONSORER**
- 57 → **KALENDER**
- 58 → **STØTTEMEDLEMMER**
- 59 → **JD'S BESTYRELSE2024**

VILTOFT'S SPECIALEPRIS

Lykke Hansen & Gjedde-Nielsen Prisen

Hos VILTOFT har vi stiftet en specialepris med henblik på hvert år at anerkende den eller de studerende, der har skrevet det bedste kandidatspeciale inden for entreprenere-, udbuds- eller voldgiftsret, som er vores primære fagområder.

Prisen er tidligere blevet tildelt:

Mads Kastrup-Larsen og Mads Welcher (2023)

Sophie Heymann Lassen (2022)

Amalie Motzfeldt (2021)

Caroline Lemming Jensen (2020)

Priskomiteén er nu i færd med at bedømme de specialer, som er indkommet med den seneste runde ansøgninger.

Næste ansøgningsfrist er 1. oktober 2025 for specialer bedømt i perioden 1. oktober 2024 til 30. september 2025.

Du kan læse mere om VILTOFT's specialepris på vores hjemmeside: www.viltoft.dk/specialepris.

VILTOFT er et af landets førende advokatfirmaer inden for entreprenere, udbud og voldgift.

"A powerhouse within in the industry"
Chambers Europe

VILTOFT

GOTHERSGADE 109 | 1123 KØBENHAVN K | WWW.VILTOFT.DK

FORKVINDEMEDDELELSE

Kære medstuderende og ansatte ved Det Juridiske Fakultet...

FORKVINDE
Hannah
Kendal Tholstrup

Før jeg nåede at se mig om, var de 30 grader faldet til 14, og jeg var bagud med pensum i skatteret. Et nyt studieår er skudt i gang, og som altid byder det på spænding og fornyet energi, og for dem med blok-fag: Øjeblikkelig stress over eksamen i oktober.

PÅ JD'S VEGNE vil jeg byde alle velkommen til (eller tilbage til) KUA! Og selvom de fysiske rammer hverken er hyggelige eller inspirerende på trods af renoveringen af Hava Java, så er der heldigvis fra JD's side planlagt fuldt program for begge i det kommende semestre- og så hjælper renoveringen af Hava Java også en smule!

Som du måske har set i vores kalender, byder dette semester på blandt andet; ekstraordinære og tematiserede jurabarer, debat om sagen mod Danmark i forbindelse med våbeneksporten til Israel, semesterstartsfest, både semester- og eksamensforbedrende cases, Jazz-aften, kaffepause om køn, studiebesøg om den kontroversielle bandepakke hos justitsministeriet, den 120. årsfest, Stud.Jur. artikler om alt fra hvordan man klarer sig gennem studiet til Den sorte svane, Culpa-Cup... mulighederne for hygge, inspiration og alt derimellem er næsten uendelige.

I JD sluttede vi sommerferien af med vores årlige visionsweekend: Tre dage, denne gang igen i det svenske, med mange diskussioner, og måske lidt druk, heldigvis ikke samtidig. Resultatet af turen er en masse nye tiltag: Nogle store - vi skal have JD og vores medlemmer på folkemødet! Andre små og praktiske - vi opretter en abonnementskalender for alle JD's medlemmer, så I kan følge med

i alle vores arrangementer! Men alle sammen ting, der vil understøtte det faglige og sociale studiemiljø på jura yderligere.

Til de nye studerende er der så mange gode uopfordrede råd at give, men jeg vil begrænse mig til dette (meget lange råd): Meld jer ind i alle de foreninger I synes virker fede, tag til så mange debatter og studiebesøg og oplæg som muligt, klæd jer ud til jurabar og læg i kø til årsfesten - jurastudiet er nogle gange hårdt, og jura kan være et svært fag, men det

Jurastudiet er nogle gange hårdt, og jura kan være et svært fag, men det er også en uddannelse med et af de mest rige studieliv...udnyt det!

er også en uddannelse med et af de mest rige studieliv, der favner bredt og går dybt, udnyt det! Hvis ikke fordi du synes det er sjovt, så alene af den årsag, at det gør dig til en bedre jurist. Til de "gamle" studerende vil jeg blot sige, vi glæder os til at se jer igen!

Vi ses på gangene! / God læselyst!

FULDMÆGTIG *eller* FORSKER

”Hvad vil du være?” er et af de spørgsmål, som jeg allermindst bryder mig om at blive stillet. For at være helt ærlig, så besluttede jeg mig for at læse jura på fristdagen for tilmelding i 2023. Det var nok også mere et ønske hjemmefra end mit eget valg. Jeg har heldigvis altid elsket at lære, hvilket der er rig mulighed for på jurastudiet.

SKREVET AF Mahdis Pour

Jurastudiet åbner så mange døre, at det kan føles uoverskueligt. Man kan bruge jurastudiet til fantastisk meget spændende.”

JURISTER ER UTROLIG populære ude på arbejdsmarkedet. Med en ledighed på 1,9% er jurister blandt de faggrupper, der har absolut lavest arbejdsløshed i Danmark. Fra egen erfaring er det dog de færreste, der ved, hvor mange muligheder vi studerende har – inklusiv mig selv. Det er faktisk derfor jeg ikke bryder mig om ovenstående spørgsmål, da jeg ikke har den fjerneste ide om, hvad jeg vil være.

Hvis jeg skulle skrive alle de forskellige muligheder ned, så ville jeg af respekt for feltet have skrevet en væsentlig længere

artikel. Jeg har derfor valgt at afgrænse det til et akademisk karrieremæssigt perspektiv. I den forbindelse har jeg snakket med Rasmus Grønved, der er ansat som lektor og er fagleder på forvaltningsret. Rasmus Grønved har været fuldmægtig hos et af branchens mest anerkendte kontorer, Kammeradvokaten, men valgte efter et år som advokatfuldmægtig at følge den akademiske rute, og forsvarede som blot 29-årig en doktordisputats. I det følgende deler han ud af sine egne erfaringer med skiftet, her inklusive fordele og ulemper.

Hvad inspirerede dig til at studere jura til at begynde med?

Det føles lidt som en tilfældighed. Det var faktisk på grund af, at der var en gymnasielærer, som jeg så meget op til, som sagde, at hvis han kunne have valgt om, så ville han have valgt jura.

Kan du fortælle lidt om din uddannelsesrejse og de valg, du har truffet undervejs?

Hvis man kigger på mit eksamensbevis, er jeg vel specialiseret i selskabsret. En vigtig pointe er, at valgfag på ingen måde bestemmer din skæbne. Jeg synes, man skal udfordre sig selv,

Jeg blev overrasket over, at man sagtens kan kombinere den akademiske verden med den praktiske. Man kan eksempelvis kombinere karrieren som advokatfuldmægtig med karrieren som ph.d.-studerende på 4 år.

når man vælger valgfag ved at vælge noget, der både er svært og spændende. Herudover var jeg på udveksling på kandidaten, som jeg var utrolig glad for. Det var en mulighed for at få et perspektiv udefra, som man kunne holde op mod sit eget retssystem.

Hvilke fordele og ulemper ser du ved at vælge en akademisk karriere fremfor eksempelvis et advokatkontor?

En universitetskarriere er ensbetydende med ultimativ frihed. Der er enkelte formelle krav såsom undervisning og lignende, men udover er man en fri fugl. Det betyder groft sagt, at man selv bestemmer, hvad man vil lave, og hvornår og hvordan man vil lave det. Det er dog et tveægget sværd – for med friheden følger også ansvar, og det kræver en vis selvdisciplin og selvjustits at arbejde som juridisk forsker. Universitetsjuristers opgave er helt speciel. Mens juraen i alle andre stiller er et middel til at opnå bestemte mål, fx at hjælpe klienten eller betjene sin minister, er juraen på universitetet *et mål i sig selv*. Man dyrker juraen for juraens skyld. Gør man

det med tilstrækkelig flid og vid, kan man gennem publikationer og undervisning være med til at forme retten og bidrage til øget retssikkerhed.

Hvilke muligheder mener du, at jurastudiet giver, som måske ikke er så åbenlyse for studerende?

Jurastudiet åbner så mange døre, at det kan føles uoverskueligt. Man kan bruge jurastudiet til fantastisk meget spændende. Der er dog ikke så meget opmærksomhed på karrieren som universitetsjurist. Selv om studiet primært skal uddanne praktiskere, er det væsentligt, at vi sørger for, at de får, der både har evnerne og lysten til at bedrive juridisk forskning, bliver opmærksomme på muligheden. Hvis man fx er glad for og god til større selvstændige studieelementer som BA-projektet og specialet, har man måske en juridisk forsker i maven. I mange tilfælde er det dog bedst, hvis man får lidt jord under neglene i praksis, før man kaster sig over den teoretiske jura. Hvad det koster i lønkroner at foretage skiftet til universitetet, kommer i min optik tifold tilbage i

arbejdsglæde og fleksibilitet – og på sigt rummer universitetsverdenen rige muligheder for også at oppebære en pæn indkomst.

Min samtale med Rasmus Grønved var spændende af mange årsager. En af dem var dog, at jeg blev overrasket over, at man sagtens kan kombinere den akademiske verden med den praktiske. Man kan eksempelvis kombinere karrieren som advokatfuldmægtig med karrieren som ph.d.-studerende på 4 år. Det anede jeg ikke – og hvorfor? Fordi jeg ikke foretog den enkle Google-søgning, der ville lede mig til det.

Det leder mig til at konkludere, at vi som studerende bør være opmærksomme på de forskellige karriere- og uddannelsesveje, der eksisterer. Tag et praktikophold på en udenlandsk ambassade, mød internationale studerende under udveksling på et af mange partneruniversiteter KU samarbejder med, og udvid din horisont. Ikke så fedt at sidde om 20 år og tænke, hvad nu hvis? Især når vi går på et studie, der bugner i muligheder.

Din karriere er vores fælles ansvar

Hos Horten møder du mere end et jakkesæt. Respekt, inklusion og omtanke er nøgleord for, at vi kan sikre et fællesskab, der bidrager til et åbent og levende hus, som står samlet om at skabe en positiv forandring, for os selv og for andre. På tværs af generationer spiller vi hinanden gode, så vi kan få den enkeltes talent til at blomstre.

Vil du være en del af vores fællesskab og bidrage til at yde værdifuld rådgivning til vores klienter? Så send os din ansøgning allerede i dag. Alle ansøgninger – også uopfordrede – behandles seriøst.

Læs mere om dine karrieremuligheder, og se vores ledige stillinger på horten.dk/karriere

Følg os på:

“

Stenbroens Jurister kan tjene som stor inspiration for deres kolleger i advokatbranchen, for de viser, at de bedste juridiske hjerner ikke kun hører til på store advokatkontorer.”

NOT A WALK IN THE PARK

Som jurastuderende er der utroligt mange karriereveje, man kan gå ned af. Ja, det er faktisk nok derfor, mange af os har valgt at gå på jura: Man færdiggør gymnasiet, ved ikke helt hvor man skal gå hen, og så er jurastudiet et godt bud, fordi det åbner så mange døre. Men hvilken vej skal man gå ned af? Er det Plesner? Er det Justitsministeriet? Eller er det måske en karriere hos Stenbroens Jurister? Efter en gåtur med Filip Soos, går jeg nu og vejer mod det sidste.

SKREVET AF Rasmus Andersen

JEG MØDER FILIP en regnvejrs-formiddag i august. På en gåtur op og ned af Vesterbros brostensbelagte veje. Ja, op og ned af Vesterbros stenbroer. Og i løbet af to små timer, får vi vendt utallige aspekter af arbejdet med udsatte i København. Og lynhurtigt står noget lysende klart for mig på denne ellers lidt mørke formiddag: De jurister, der arbejder med udsatte i KBH, er virkelig dygtige. De er *virkelig, virkelig*, dygtige.

Hurtigt går det op for mig, at jeg, bevidst eller ubevidst, er gået rundt under den vildfarelse, at arbejdet med udsatte nok krævede et godt hjerte, men nok heller ikke så meget mere end det. Få ting kunne være fjernere fra sandheden. Imens vi går igennem regnen, kommer Filip nemlig ind på oceaner af forskellige juridiske problemstillinger, man skal kunne navigere

i. Man skal have styr på alt fra Socialret og politiret til hvidvaskningslovgivning. Forarbejder og grundloven. Som Filip siger smilende, idet vi går forbi H17: “It’s not a walk in the park”.

For ja, men skal selvfølgelig have hjertet på det rette sted. Klientellet er blandt de absolut mest udsatte i København: Hjemløshed, stofmisbrug og psykisk sygdom. Og ofte en blanding af flere. Og man skal møde borgerne, hvor de er. “Man kan nok sige, at hvis vi har en aftale med nogen kl. 10, og de dukker op kl. 10, så er det som regel ikke vores målgruppe”, bliver der sagt med et venligt smil. Derfor står Stenbroens jurister også uge efter uge ude foran H17, Europas måske største stofindtagelsesrum, og serverer kaffe og kakao: “Det er en måde at møde folk på. Hvis man ikke har overskuddet →

til at komme forbi til en kop kaffe, har man næppe overskuddet til at få hjælp.”

Men det handler altså ikke bare om at være sympatisk. Man skal også være dygtig. For Stenbroens jurister går til kamp med banker, politiet og anklagemyndigheden – og de vinder som regel. Sidste år vandt Stenbroens Jurister endda Dreyers Prisen med ordene: “Stenbroens Jurister kan tjene som stor inspiration for deres kolleger i advokatbranchen, for de viser, at de bedste juridiske hjerner ikke kun hører til på store advokatkontorer.”

Og hvorfor er retsområdet så svært at navigere i? Det skyldes bl.a. et karaktertræk ved de berørte borgere. På de fleste retsområder fører uretfærdigheder nemlig til sager ved domstolene – civile såvel som strafferetlige. Men det er de færreste udsatte borgere med stofmisbrug, der har overskuddet til at kæmpe for deres ret ved domstolene. Derfor er der også utroligt få afgørelser, der fastlægger én

Vores målgruppe har ikke tid til at vente flere år på en afgørelse”. Sagerne omhandler ofte sociale ydelser eller akut lægebehandling. Det er enten lige nu, eller også er det lidt ligegyldigt.

gang for alle, hvad gældende ret er på området. Den må Stenbroens Jurister fastlægge ved at grave dybt ned i forarbejderne og de andre tilgængelige retskilder. Og med en kombineret erfaring på flere årtier, kan man vist roligt kalde Stenbroens Jurister for eksperter på området.

Og der er masser af problemstillinger at tage fat i! Og hvordan løser Stenbroens Jurister dem? I et ord: effektivt. Som Filip beskriver det: “Vores målgruppe har ikke tid til at vente flere år på en afgørelse”. Sagerne omhandler ofte sociale ydelser eller akut lægebehandling. Det er enten lige nu, eller

også er det lidt ligegyldigt. Derfor går Stenbroens jurister også ofte dialogens vej. De snakker med politiet om bøder eller ringer til læger og går i dialog om behandling. Ja, fremfor at skubbe papirarbejde frem og tilbage i måneder og år, bliver vigtige problemer løst på bare dage – eller endda få timer. Flere problemer bliver endda løst, inden de overhovedet opstår. Stenbroens Jurister kører nemlig informationskampagner om retten til abstinensbehandling, adgang til bankkonti og tiltalefravald for stofbesiddelse. Hvis de udsatte ikke kender deres rettigheder, har “gældende ret” nemlig ikke meget at gøre med virkeligheden.

Samtidig med dét fører Stenbroens Jurister også mere principielle sager. De sidder nemlig inde med næsten uvurderlig viden, som de færreste har adgang til: Hvordan loven fungerer i praksis. For det er de færreste hjemløse, der sender mails til ministeren og fortæller hende det. Og som Filip siger det: “mange regler ender med at fungere stik modsat af deres hensigt. De gør det sværere for den udsatte at få den hjælp, de har ret til”. Her rykker Stenbroens Jurister ind og samarbejder med staten for at forbedre reglerne. De har blandt andet være inde over at få ændret og præciseret loven om euforiserende stoffer.

Så ja, hvad kan jeg sige andet end, at arbejdet virker mindst lige så akademisk udfordrende, som det lyder meningsfuldt. Som Filip siger det: “Vi har brug for folk, der godt kan lide, at det går hurtigt, og sparker døren ind til banken, så at sige, og kræver retten til en bankkonto. Vi har også brug for “nørderne”, der graver sig helt ned i forarbejderne for at se, hvilke undtagelser og hensyn, der gælder for Sundhedsloven”.

Efter min gåtur vil jeg derfor gerne komme med et opråb til mine kære medstuderende. De fleste af os er startet på jura, fordi det åbner en masse døre. Men når man er på KUA, er det én bestemt retning, som man bliver bombarderet med igen og igen. Om det er muleposen hos en forbipasserende eller kuglepennen i hånden på holdkammeraten: Plesner, Bech-Bruun eller Accura.

Mange regler ender med at fungere stik modsat af deres hensigt. De gør det sværere for den udsatte at få den hjælp, de har ret til”. Her rykker Stenbroens Jurister ind og samarbejder med staten for at forbedre reglerne.

Og til trods for at man egentlig ikke rigtigt ved, hvordan det er at arbejde hos et stort advokatfirma, beslutter man sig hurtigt for, at det er den retning man skal i. Og så er det ellers bare om at komme i gang med at løbe, fordi alle andre vil tilsyneladende også derhen. På den måde ender vi jurastuderende, lidt skarpt sat op, lidt som en flok lemminger, der alle tonser i den samme retning. Alle vil hen til de store advokatfirmaer, og ingen ved rigtig hvorfor. Andet end at lemmingen ved siden af os også gerne vil derhen.

I skarp kontrast med den logik, der var med at starte på studie, at jurastudiet giver så mange muligheder, ender vi med at fokusere entydigt på én drøm, der måske i virkeligheden ikke er vores egen. Tonser i retningen af en mulighed og ser ikke de andre.

Jeg udelukker slet ikke, at et arbejde hos Plesner kan være sjovt og udfordrende. Lønnen er helt sikkert svær at konkurrere med. Men det er ikke svaret for alle at arbejde 50 timer om ugen med M&A.

Og hvad er det, der går tabt i processen, når vi bare løber afsted? Ja, men det er jo bl.a. de mange steder, som ikke bombarderer os med highlighters, nøgleringe og anden ragelse. Og et af de steder, er Stenbroens Jurister. Og hvorfor ikke? “Ja, men vi er jo egentlig fuldt bemandede med dygtige ansatte og frivillige. Så vi går ikke rigtigt aktivt ud og rekrutterer” siger Filip grinende. Her har vi med en arbejdsplads at gøre, hvor arbejdet i sig selv får folk til at melde sig ved fanerne. Måske det er værd at overveje. Hvis man altså at man kan få en plads. Det virker ikke til, at der nogen af dem, der vil videre derfra lige foreløbigt.

Kan det virkelig passe, at vi er blevet villige til at bryde loven, blot for at blive slanke?”

ET SORT MARKED FOR SLANKEMIDDEL

Det danske sundhedssystem kategoriseres som et af de mest velfungerende i verdenen, kendetegnet ved høje kvalitetsstandarder og lægemiddelsikkerhed. Sikkerheden trues imidlertid i en tid, hvor receptpligtig væggtabsmedicin sælges i stor stil på det sorte marked.

SKREVET AF *Mathilde Bloch*

I 2024 bidrager problematiske skønhedsidealiser til en voksende efterspørgsel på Novo Nordisk-diabetesmedicin blandt sunde, normalvægtige danskere, og der tegner sig et dystert samfundsbillede, hvor borgerne hellere vil gå på kompromis med loven end med vægten.

Et dystopisk koncept

I løbet af de seneste par år skal man virkelig have gjort sig umage for ikke at have stødt på ordene "ozempic" eller "wegovy" i nyhederne eller på sociale medier. Nogen husker måske endda et par år tilbage, da tabloidmedier begyndte at anklage mediepersonligheden, Kim Kardashian, for at have misbrugt diabetesmedicin for at passe en ikonisk Marilyn Monroe-kjole til Vogue Met Gala i 2022. Dengang lød konceptet fuldstændigt absurd. Sågar som noget taget ud af en dystopisk roman; tanken om de rige og berømte, der indsprøjter sig selv med kemiske peptider for at miste appetitten og leve op til samtidens skønhedsidealiser. På trods deraf befinder vi os blot to år senere i et Danmark, hvor ulovlig svindel med slankemedicin er et større samfundspøblem end nogensinde før, og statistikker fra

Lægemiddelstyrelsen og TV 2-programmer som "Tynd på sprøjte" viser, at det er helt almindelige, normalvægtige danskere, som står bag misbruget. Man bliver fristet til at spørge, hvordan vi nåede hertil; hvorfor er raske og ranke samfundsborgere villige til at tage type 2-diabetes-medicin og sætte deres helbred på spil? Kan det virkelig passe, at vi er blevet villige til at bryde loven, blot for at blive slanke?

Semaglutid er det nye sort

Problemet beskrevet i en nøddeskal er, at der i Danmark i 2024 er et voksende sort marked for videre salg af receptpligtig diabetes- og slankemedicin. Et sort marked, som ikke blot er ulovligt efter samtlige gældende danske retsakter, men som ligeledes medfører enorme helbredstruende risici for de personer, som køber medicinen. Disse kan nemlig ikke være sikre på, om de indkøber den ægte vare, eller farlige, forfalskede midler. Det er særligt de to Novo Nordisk-kreerede "vidundermidler" ozempic og wegovy, der er genstand for den ulovlige handel.

Ozempic er et lægemiddel godkendt til behandling af type 2-diabetes, mens wegovy er godkendt →

**Ulovlig svindel med slanke-
medicin er et større samfunds-
problem end nogensinde før,
og statistikker fra Lægemiddel-
styrelsen og TV 2-programmer
som *Tynd på sprøjte* viser, at
det er helt almindelige, normal-
vægtige danskere, som står bag
misbruget.”**

til behandling af svær overvægt. Fælles for begge lægemidlerne er, at de er baseret på en peptid ved navn semaglutid. Semaglutid minder om hormonet glukagon og virker gennem injektion med en sprøjte. Når semaglutid injicereres optages det i kroppen, hvor det øger insulinsekretionen og sænker blodsukkeret, således at man oplever en reduceret sult og madtrang. Personer, som indsprøjter sig med semaglutid, oplever derfor et behov for at spise væsentligt mindre og taber sig som følge deraf ganske effektivt. For at blive medicinsk godkendt til behandling med semaglutid skal man derfor lide af enten diabetes eller svær fedme, defineret som en BMI over 30. Kriterierne er fastsat af lovgiver på EU-niveau hos lægemiddelkomiteen, CHMP, som hører under EU-Kommissionens Lægemiddelagentur, EMA. Problemet er imidlertid, at almindelige, raske danskere, der hverken lider af diabetes eller for høj BMI, har et brændende ønske om at få fingrene i semaglutid som et "quick-fix" til vægttab. Og da det selvsagt kan være udfordrende at skaffe en recept på et lægemiddel, som man ikke medicinsk har behov for, er det sorte marked for ulovligt videresalg af ozempic og wegovy opstået som følge deraf.

Hvordan fungerer det?

I Danmark er et sort marked for ulovligt videresalg af receptpligtig medicin beklageligvis ikke noget nyt. Vi har i årtier set tendensen udfolde sig, når det kommer til lægemidler, der benyttes til behandling af lidelser såsom ADHD og narkolepsi, idet disse mediciner kan misbruges som eftertragtede "study drugs" af raske personer. Misbrug af receptpligtig væggtabsmedicin er således blot det nyeste skud på stammen. Det sorte marked trives

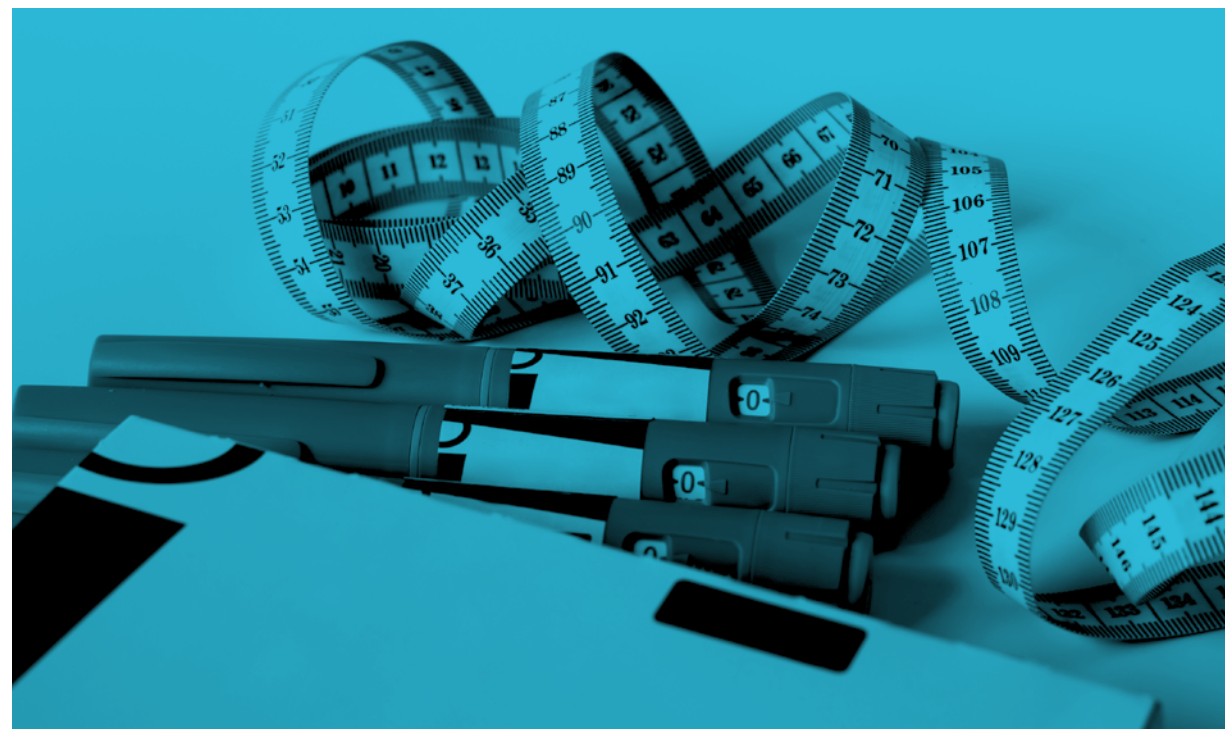
på de sociale medier, herunder i lukkede grupper på Facebook og Snapchat. Fra disse fora skal der ikke mere end et par klik til, før man kan mødes med en fremmed på en parkeringsplads og bytte et par tusind kroner i kontanter for de eftertragtede plastiksprøjter. Uden læge, uden recept og uden sikkerhed.

Myndighederne advarer

Lægemiddelstyrelsen er klar over problematikken og modtager et stigende antal anmeldelser om ulovligt videresalg af ozempic og wegovy på internettet. På deres kanaler advarer de på det kraftigste mod køb af receptpligtig væggtabsmedicin på det sorte marked, og styrelsens enhedschef, Jeanne Majland, understreger, at man sætter sit helbred alvorligt på spil, når man benytter receptpligtig medicin uden individuel, lægefaglig vurdering. På det sorte marked er der nemlig ingen garanti for, at medicinen er ægte, og der kan derfor være tale om kopipræparater, som i yderste konsekvens er livsfarlige. Derudover udsætter man sig selv for risiko for farlige krydsreaktioner eller alvorlige bivirkninger, som en lægefaglig vurdering ville kunne have forudset. Lægemiddelstyrelsen opfordrer til, at man anmelder det til styrelsen, hvis man opdager ulovligt salg af medicin. Apotekerforeningen, der ligeledes advarer mod at handle slankemiddel uden om læge og apotek, fremhæver desuden, at der er strenge krav til, hvordan lægemidler som ozempic og wegovy skal opbevares på køl, hvorfor der vil være fare for, at medicinen ikke er blevet opbevaret korrekt, når man køber den på det sorte marked.

Kend din lovgivning

I Danmark er videresalg af receptpligtig medicin ulovligt, og det er Lægemiddelstyrelsen, der har ansvaret for at overvåge misbrug af receptpligtige lægemidler. Reguleringen af området er streng med henblik på at sikre patienters sikkerhed og forhindre misbrugstendenser i samfundet. Reglerne fremgår bl.a. af lægemiddeloven, som regulerer håndtering, distribuering og salg af lægemidler i Danmark. Det fremgår af lovens § 7, stk. 1, at et lægemiddel kun må forhandles her i landet, når det er omfattet af en særlig markedsføringstilladelse, og herudover er det kun med Lægemiddelstyrelsens tilladelse, at salg af lægemidler må finde sted på lovlig vis, jf.

lovens § 39, stk. 1. Det betyder, at kun autoriserede enheder, såsom apoteker eller godkendte grossister, må forhandle receptpligtig medicin. Privatpersoner uden denne tilladelse må derved ikke lovligt sælge receptpligtig medicin. Ulovlig forhandling, som overtræder bestemmelserne i § 7, stk. 1 eller § 39, stk. 1, kan straffes med bøde eller fængsel i op til 1 år og 6 måneder, jf. lægemiddelovens § 104, stk. 2. Salg eller distribution af receptpligtig medicin uden tilladelse kan desuden være strafbart efter reglerne i straffeloven. Overtrædelse af reglerne kan medføre heftige bøder eller fængselsstraf.

Afhjælpning af problemet

Statistikker fra Sundhedsstyrelsen afslører, at antallet af receptpligtige brugere af ozempic i 2024 i Danmark er 43.920, mens antallet for wegovy er 60.329. Hvad angår brugerantallet på det sorte marked er tallene selvsagt mørklagte, men myndighederne er bekymrede for, at de er stigende. Som en konsekvens heraf er Lægemiddelstyrelsen begyndt at tage skridt for at afhjælpe ulovligt videresalg af receptpligtig medicin. I juli 2024 indførte styrelsen nye bestemmelser i receptbekendtgørelsen, som regulerer apotekernes receptekspeditioner. Efter de nye regler er der nu en begrænsning

på den mængde ozempic, som apotekerne må udlevere ad gangen til den samme kunde, hvilket minimerer risikoen for, at brugere indkøber medicinen i store mængder med henblik på videresalg eller snyd med tilskudsmidler.

Vi kan forhåbentlig se frem til yderligere regulering og skærpede regler på området i fremtiden. Det er vigtigt, at vi bliver ved med at værne om patient- og lægemiddelsikkerhed i Danmark, for problematikken er alvorlig og misbrug af receptpligtige slankemidler over længere tid kan medføre komplekse, helbredsæssige komplikationer, herunder afhængighed og spiseforstyrrelser.

Hvad kan du gøre?

Hvis du har mistanke om forhold vedrørende ulovlig forhandling af medicin, eksempelvis blandt privatpersoner eller på sociale medier, så kan du indberette mistanken ganske let og enkelt til Lægemiddelstyrelsen ved at udfylde en online-formular.

Hvis du, eller nogen som står dig nær, oplever symptomer på en spiseforstyrrelse, kan du søge hjælp og rådgivning hos Foreningen Spiseforstyrrelser og Selvskade på telefonnr. 70 10 18 18, eller [Spiseforstyrrelse.dk](https://www.spiseforstyrrelse.dk).

DALLAS COWBOYS CHEERLEADERS

Jeg har for nylig færdiggjort Netflixserien om “Americas Sweethearts”, Dallas Cowboys Cheerleaders. Det har på mange måder været svært at se, men det ultimativt sværeste var, at jeg desværre må erkende, at jeg er ligesom dem. Jeg og alle andre unge, drømmende typer indvilliger i selvsamme selvdestruktive tendens som de amerikanske cheerleaders.

SKREVET AF *Gustav Røgild*

HVIS DU IKKE har set serien om Dallas Cowboys Cheerleaders, eller “DCC”, som de kaldes, så venter der syv episoders amerikansk dokumentar om verdens mest berømte cheerleader-squad, og magter du ikke dét, så kommer de væsentligste pointer her.

DCC er toppen af eliten inden for cheerleading i USA. Det vil sige, at der dybest set er tale om et hold kvindelige dansere, som optræder for millioner af fans, når Dallas Cowboys spiller amerikansk fodbold på et gigantisk stadion. Og de er meget populære. Udover at danse optræder cheerleaderne som modeller for

Cowboys-brandet; på holdets instagram, iført merchandise, printet på Cowboys-plakater og til charityevents. Det er et kæmpe brand, og på toppen sidder en amerikansk familie, som tjener millioner af dollars på optrinet.

Hvis jeg nu i nøje detaljer beskrev, hvordan en “DCC” ser ud, ville jeg fremstå som en dum, mediebranchemand fra 00’erne, så lad mig nøjes med at påpege dette DCC-fællestræk; De er alle glansbillede-smukke. En DCC’er er som castet til at passe på den kommercielle formel for skønhed, meget ung, meget tynd, høj, langbenet, overdrevent smilende

og ofte blond. Det er kun, hvis man ser rigtig godt efter, at man kan spore træthed og usikkerhed i deres øjne.

Nu tænker du sikkert, at disse kvinder må være amerikanske helte for alle, der måtte opleve dem. Og du har fuldstændig ret. De er stjerner og betragtes som rollemodeller. Men ser man netflixserien, vil man opdage, at glansbillederne, som danser i halvlegen, ikke lever et glansbillede-liv.

Den faktiske virkelighed for cheerleaderne er, at de fungerer som omvandrende reklamesøjler for →

“
Cheerleaderne træner hele deres liv for at opnå en plads på holdet. De gennemgår optagelsesprøver af ugers varighed og konkurrerer mod hundredvis af andre aspiranter, mens de sørger for ikke at spise for meget, husker at smile, beder til Gud, og aldrig møder op til træning uden makeup.

Når jeg skriver, at jeg genkender følelsen, så er det ikke fordi, jeg selv har gået til audition på DCC, men fordi jeg begiver mig ud i projekter, hvor udfordringen, anerkendelsen og chancen for et pyntet CV er dét, der driver mig.

et millionforetagende og i øvrigt aflønnes i et omfang, der tilegner dem socialklassen "working-poor". Cheerleaderne træner hele deres liv for at opnå en plads på holdet. De gennemgår optagelsesprøver af ugers varighed og konkurrerer mod hundredvis af andre aspiranter, mens de sørger for ikke at spise for meget, husker at smile, beder til Gud, og aldrig møder op til træning uden makeup.

Hvis man tænker, at det lyder som en halvdårlig deal, så vent til du hører om DCC-bossen, Kelli. Da vil du finde ud af, at dealen ikke bare er halvdårlig. Hun har ansvaret for cheerleaderne, og påberåber sig derigennem retten til at udtale de mest absurde ting til cheerleaderne. Hun påtaler, hvis en cheerleader ikke smiler nok, ikke er tynd nok eller ser træt ud. Cheerleaderne må kun svare, "yes, ma'am". Det værste ved hende er dog, at hun fremstår komplet ligeglad med sine "ansatte", og undlader at bakke dem op i nogen situation.

I serien fremstår hun værst, da en 19-årig cheerleader bliver overfaldet og befamlet af en fotograf. I stedet for at sikre bedre arbejdsvilkår, svigter Kelli totalt ved at udtale; "It's a bad situation,

but we have to move on". Det er tydeligt, at Kelli ikke kan tage sig af den slags. Hun har for travlt med at koste rundt med sine cheerleader-barbiedukker.

Cheerleaderne er topatleter, men mange af dem har også collegeuddannede. De kunne sagtens få gode jobs andre steder, men de vælger cheerleaderlivet med alt, hvad det indebærer af chikane, dårlig løn og hofteoperationer i 25-årsalderen. Hvorfor gør de det?

Cheerleaderne forbinder DCC med elitesport, med ordentlighed, med skønhed. Det drejer sig om anerkendelse. De elsker formentlig udfordringen og konkurrencen, og ser med håbefulde øjne frem til anerkendelsen, der følger med. Det er dette ræsonnement, som gør, at serien om DCC gør temmelig ondt i maven på mig. Jeg genkender nemlig følelsen.

Når jeg skriver, at jeg genkender følelsen, så er det ikke fordi, jeg selv har gået til audition på DCC, men fordi jeg begiver mig ud i projekter, hvor udfordringen, anerkendelsen og chancen for et pyntet CV er dét, der driver mig.

Blandt ambitiøse, unge jurastuderende tror jeg ikke, at jeg er ene om at glemme, hvorfor jeg spæn-

der mig selv hårdt for. I den del af min tilværelse, som kredser om karaktermål, studiejobs, netværk, evner osv., glemmer jeg, i min iver efter at opnå, at overveje, om jeg overhovedet finder mig tilpas.

Et konkret eksempel fra mit eget liv er, da jeg gik all-in på at forsøge at få nye færdigheder og påtog mig en frivillig lederrolle på Roskilde Festival 2023. Til "jobsamtalen" blev jeg lovet guld, grønne skove og en fantastisk festivaloplevelse. I virkeligheden arbejdede jeg 19 timer i døgnet i ugen op til og under festivalen. Det semester floppede jeg alle mine eksamener, mens mine nye overordnede Roskilde-"kollegaer" dagligt flåede hovedet af mig. Præmisserne, som jeg deltog på, viste sig at være nogle helt andre, end de lovede.

Jeg glemte at overveje, om jeg fik det ud af indsatsen, som jeg havde håbet. Jeg glemte at overveje, om det var fornuftigt at påtage mig udfordringen, og om jeg overhovedet havde lyst til at være der; jeg lavede ikke den nødvendige cost-benefit-analyse. Den Roskilde-tjans er droppet nu, men jeg er ofte på festivalens hjemmeside for at se, om der stadig findes en lederrolle til mig - jeg søger stadig anerkendelsen

dér, hvilket jo er totalt ironisk.

Udfordringen var et forsøg på at opnå nogle evner og noget anerkendelse. Det samme ræsonnement gør sig gældende for den podcast, som jeg producerer for Karnov. Og det gælder, når jeg er frivillig i JD. Det gælder, når jeg tager overarbejde for at sende et godt signal til min chef.

Nogle gange bærer indsatsen frugt. Sådan har jeg det f.eks. med JD, men det er desværre bare sådan, at det aldrig er til at forudse, om indsatsen giver afkast. Man risikerer pludselig at se sig selv stå tilbage, uden det man håbede, med rygsækken fuld af hårdt arbejde og udsigt til en hofteoperation.

Serien om DCC skildrer unge mennesker, der går all-in for anerkendelse. Man ser unge mennesker være så investerede, at det er svært for dem at fjerne sig, når vilkårene for deres indsats svigter totalt.

Cheerleaderne vier deres ungdom til et projekt, og i bytte får de dårlig løn og ingen tak. De forventes endda at sige 'tak', fordi de måtte være med på holdet. De bliver snydt, udnyttet for profit, fordi de søger anerkendelse. Det viser, at vi, unge, ambitiøse mennesker, må betragte vores indsats og løbende reflektere over, om vi bliver udnyttet til profit eller svigtet af dem, som opstiller præmisserne for os.

Dallas Cowboys Cheerleaders opfordrer til, at man kigger sig i spejlet, og ser man sig selv kigge tilbage, alt for håbeful og udmattet, så skal man overveje, om der findes et bedre sted at gro. Ellers er man bare cheerleader.

Foto: TV2

at kunne navigere i krydsfeltet mellem ytringsfrihed, ophavsret, persondata og medieansvar.

For at få en bedre indsigt i medieretsjuristens arbejdsgange, har jeg talt med Helle Djernis, en erfaren medieretsjurist på TV 2. Hun arbejder til dagligt med de spørgsmål, der opstår, når medierne balancerer på grænsen mellem frihed og ansvar. Helle arbejder med TV 2's interne dokumentarer, heriblandt Operation X og ikke mindst den højaktuelle dokumentarserie Den Sorte Svane. I dette interview giver Helle et unikt indblik i, hvad det kræver at være medieretsjurist og gør os klogere på hvilke langvarige overvejelser, processer og forberedelser, der ligger forud for en publicering.

Helle Djernis vej til medieretten

I februar 2009 afsluttede Helle sin kandidat og blev fuldmægtig hos Lassen Ricard, hvor hun arbejdede med forskellige juridiske sager. Det var her, Helle

første gang stiftede bekendtskab med TV 2 som klient. "Jeg arbejdede med ophavsret, særligt musikrettighedssager, og TV 2 var en af vores klienter," forklarer hun. Dette samarbejde plantede de første frø til hendes senere skifte til mediejura.

Rollen som medieretsjurist

Arbejdet som jurist på en Tv-station er ikke for den, der søger faste arbejdsrutiner. Hver dag bringer nye udfordringer, hvor man som jurist skal træffe afgørende beslutninger under pres. Kan vi udgive den her dokumentar uden at få en retssag på nakken? Hvordan beskytter vi vores kilder, når presset fra myndighederne intensiveres? Og hvor går grænsen mellem offentlighedens interesse og privatlivets fred?

Det er et job, hvor juraen ikke kun er teoretisk, men brændende aktuel. Man står med fingeren på pulsen af samfundets etiske og juridiske dilemmaer, →

Medieretsjuristens rolle i en sag som **DEN SORTE SVANE**

SKREVET AF *Catharina Rusholt*

NÅR MAN TÆNKER på en jurist, vil det klassiske billede ofte falde på den velklædte advokat, man finder i retssalen. Men juraen strækker sig langt ud over retssalens fire vægge. På min første undervisningsdag spurgte vores lærer os, hvorfor vi havde valgt at læse jura. Herefter skulle vi svare på, hvorfor vi havde valgt denne karrierevej. Måske ikke overraskende svarede 8 ud af 10, at de skulle være advokater. Det er et klart billede på, hvor dominerende advokatrollen er i mange nye jurastudenters bevidsthed. Men hvorfor?

Der findes mange grene af juraen, og én af dem er mediejuraen. Kunne du forestille dig at stå midt i maskinrummet, hvor journalistik, etik og jura kolliderer i en stor eksplosion? Det er, hvad man som medieretsjurist kan få lov at gøre til dagligt. Her fortolker man ikke blot loven, men man er aktivt med til at forme den offentlige debat. Arbejdet som medieretsjurist indebærer nemlig

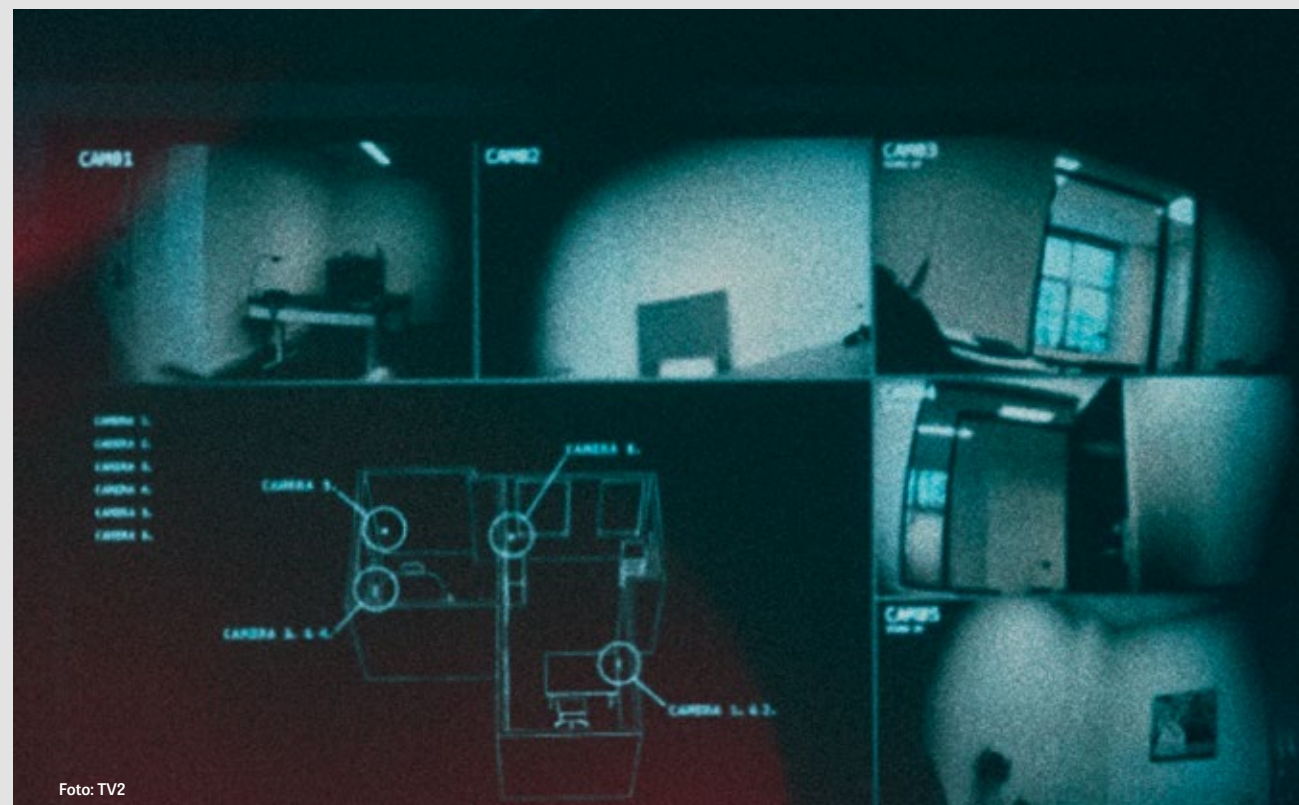

Foto: TV2

hvor ens beslutninger kan være forskellen på en afslørende udsendelse og milliondyre injuriekrav.

Som medieretsjurist hos TV 2 er Helles primære opgave at sikre, at produktionerne overholder gældende lovgivning og de presseetiske regler. Det indebærer ofte en delikat balancegang mellem hensynet til mediets ytringsfrihed og offentlighedens ret til information på den ene side og individets ret til privatliv på den anden side.

Medieretsjurister som Helle deltager i flere stadier af produktionen. De er med fra de tidlige vurderinger af idéer og optagelser til, at de sidder med ved line-by-line møder, hvor de gennemgår foreløbige versioner af programmet. Hver beslutning om offentliggørelse af følsomme oplysninger træffes således på et solidt juridisk og etisk grundlag.

Den Sorte Svane; En sag med mange udfordringer

At være medieretsjurist er en ansvarstung rolle, hvor man konstant skal balancere juridiske hensyn samt foretage etiske og moralske overvejelser. Dette kom tydeligt til udtryk i Helles arbejde på

dokumentarserien Den Sorte Svane, en opsigtsvækkende produktion, hvor en kvindelig jurist fungerede som muldvarp og afslørede dybt kriminelle aktiviteter, der involverede alt fra rockere til advokater og store erhvervsdrivende.

Da Den Sorte Svane blev sendt, var det ikke bare et journalistisk projekt, men også et juridisk minefelt. Helle var dybt involveret i forberedelserne og sikringen af, at alt indhold i dokumentaren kunne modstå et juridisk angreb. Det var en proces, der strakte sig over omkring 2,5 år, fra idéen blev udviklet til, at den endelige produktion kunne offentliggøres. "Vi vidste, at programmet ville vække stærke reaktioner," fortæller Helle.

I dokumentaren var hendes arbejde komplekst og udfordringsrigt, eftersom produktionen involverede skjulte optagelser og afsløringer af alvorlig kriminel karakter, og fordi hovedpersonen undervejs i produktionsforløbet ønskede at trække sit samtykke til at medvirke. "Vi foretager en løbende vurdering af, om det vi afslører, er i offentlighedens interesse, og om det retfærdiggør de juridiske og etiske risici," forklarer Helle.

“Vi foretager en løbende vurdering af, om det vi afslører, er i offentlighedens interesse, og om det retfærdiggør de juridiske og etiske risici”

Foto: TV2

Helle forklarer, at en af de mest udfordrende situationer ved Den Sorte Svane var, at produktionen krævede ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger. Da programmet involverer stærkt belastende oplysninger om personer i den kriminelle underverden, var det nemlig nødvendigt at beskytte både muldvarpen og journalisterne bag hele produktionen. Dette indebar en organisering af samarbejde med private sikkerhedsfirmaer og politi for at sikre alles sikkerhed.

Offentlighedens interesse over for privatlivets fred

Når det kommer til at vægte offentlighedens ret til information overfor individets ret til privatliv, står man som medieretsjurist over for en udfordrende opgave. "Det er det store spørgsmål," siger Helle, der understreger vigtigheden af at være grundigt bekendt med både lovgivning og tidligere praksis på området. "Da jeg startede, brugte jeg meget tid på at dykke ned i tidligere afgørelser og læse bøger om emnet. Med tiden får man dog en fornemmelse for, hvordan man skal navigere i det."

Mediejura er et område i konstant udvikling, hvor nye tendenser kræver en løbende justering af praksis. Ifølge Helle er det afgørende at foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag. "Hvis det er et emne, vi mener er væsentligt, vil vi gå langt" og tilføjer "med andre ord er vi villige til at tage sagen i retten," forklarer hun.

En meget central del af Helles arbejde på en sag som Den Sorte Svane handler om netop balancen mellem individ og samfund. Det er en meget konstant afvejning, hvor Helle nøje må vurdere, hvornår offentlighedens behov for oplysning vejer tungere end individets ret til privatliv. Det er en fin balancegang, der kræver både juridisk præcision og høj etisk omtanke.

Forsøgene på at nedlægge forbud

Inden TV 2 kunne offentliggøre Den Sorte Svane, stod de overfor juridiske forsøg på at forhindre udsendelsen. Hovedpersonen Amira, advokaten Nicolai Dyhr og en tredje person Juliett Kappello forsøgte hver især at nedlægge et forbud mod, at de skjulte optagelser måtte vises for offentligheden.

Amira, som havde været en central figur og samarbejdet med TV 2, besluttede sig på et tidspunkt for at trække sit samtykke tilbage. Hun frygtede konsekvenserne af offentliggørelsen og argumenterede for, at hendes ret til privatliv og sikkerhed ville blive alvorligt krænkede, hvis optagelserne blev sendt. Amira anmodede derfor om et forbud.

På samme måde forsøgte Nicolai Dyhr, en fremtrædende advokat, at beskytte sig mod de afsløringer, der blev gjort i dokumentaren. Dyhr, som blev optaget med skjult kamera i potentielt kompromitterende situationer, hævdede, at disse optagelser var en krænkelse af hans privatliv og professionelle →

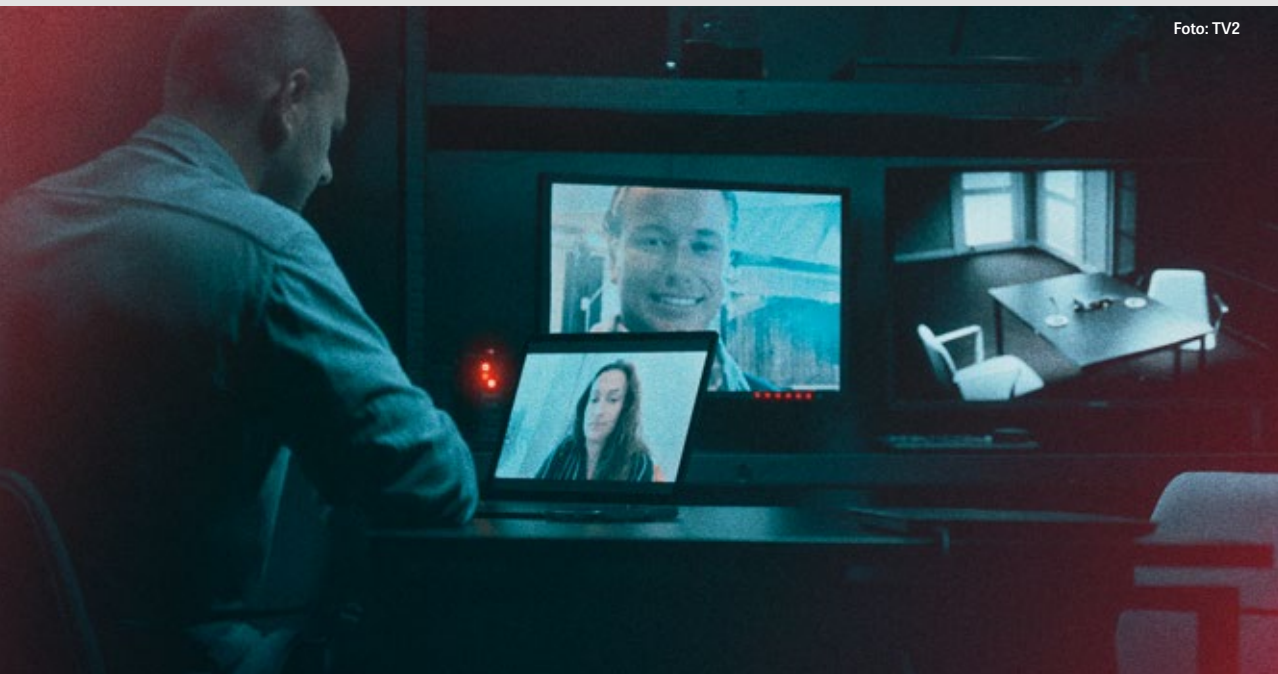

Foto: TV2

“

At arbejde som medieretsjurist er uforudsigeligt,” siger Helle. “Jeg har været i TV 2 i 11 år, og det er stadig ikke kedeligt.”

Foto: TV2

↓

integritet. Han begærede derfor også et forbud for at forhindre, at optagelserne blev vist offentligt.

Retten afviste både Amiras, Nicolai Dyhrs samt Julieta Kappello's anmodninger om forbud og gav dermed TV 2 medhold i, at dokumentaren kunne vises. Retten fandt, at de skjulte optagelser havde en væsentlig offentlig interesse, og at offentliggørelsen var berettiget, selvom den indebar indgreb i privatlivets fred for de berørte parter.

Afgørelserne om at afvise fagedforbuddene kan siges at markere et stort øjeblik for ytringsfriheden og mediernes rolle i samfundet. Det antages ikke blot at have været en juridisk sejr, men også en principiel triumf, hvor retfærdighedens vægtskål tippede til fordel for offentlighedens ret til at kende sandheden.

På den måde blev retssalen til en arena, hvor samfundets fundamentale værdier blev afprøvet. På den ene side stod individernes rettigheder til privatliv, mens der på den anden side var den kollektive interesse i at afdække sandheden om mørke og skjulte magtstrukturer. Netop denne balancegang mellem individets rettigheder og offentlighedens interesse kan ikke opretholdes uden den nøje juridiske vurdering, som medieretsjurister bringer ind i ligningen. Medieretsjurister er på den måde nødvendige for at sikre, at medierne kan udføre deres rolle som samfundets vagthunde uden at træde over grænsen for, hvad loven tillader. De står med andre ord som forsvarere af pressefriheden, men med en dyb for-

ståelse for de juridiske grænser og den retssikkerhed, som skal opretholdes for alle parter involveret.

Et dynamisk og uforudsigeligt arbejde

Arbejdet som medieretsjurist er langt fra en statisk disciplin. Det er et felt præget af konstant tilpasning, hvor hver sag bringer nye udfordringer og læringsmuligheder. Helle, som har været medieretsjurist i mange år efterhånden, beskriver sin rolle som meget mere end blot juridisk. Hun ser det som en disciplin, der kræver dyb indsigt i både juraen og de etiske problemer, som kan opstå.

Denne foranderlighed er en del af det, der gør arbejdet så spændende for Helle. Hun understreger vigtigheden af hendes tætte samarbejde med både redaktionschefer, redaktører og journalister, som giver hende indblik i deres kreative processer og de vanskeligheder, de står overfor, når de forsøger at afdække komplekse sandheder. "Det er et privilegium at arbejde med så kreative mennesker og dygtige dokumentarister," forklarer Helle.

"At arbejde som medieretsjurist er uforudsigeligt," siger Helle. "Jeg har været i TV 2 i 11 år, og det er stadig ikke kedeligt." Hun ser det som et privilegium at arbejde i krydsfeltet mellem jura, journalistik og etik. For hende er medieretsjurister uundværlige, da de sikrer, at medierne oplyser offentligheden inden for lovens rammer. "Vi kender juraen bedst, og der er meget lovgivning i spil i det, vi laver—så selvfølgelig er vi nødvendige," afslutter hun.

Mere ansvar.

Tidligere.

Verden ligger åben for dig hos
The **only** global law firm in Denmark

I spændingsfeltet mellem indflydelse og ansvar:

ARBEJDET SOM EMBEDSMAND I STATEN

SKREVET AF Sine Madsen

Når man som nyuddannet jurist træder ud på arbejdsmarkedet, åbner der sig en verden af muligheder, hvor karriereveje kan føre i mange forskellige retninger.

ÉN AF DE mest betydningsfulde og indflydelsesrige veje er en karriere som embedsmand i staten. Her står man i centrum af beslutningsprocesser, der former samfundet, og man får mulighed for at arbejde med lovgivning, retssikkerhed og politisk rådgivning på højeste niveau.

Embedsmænd betragter i høj grad sig selv som værende politisk engagerede. De samarbejder tæt med ministre og regeringer om både udvikling og implementering af nye politiske initiativer. Derudover opererer de inden for ministerielle kulturer, hvor der er en stærk forventning om, at de kan tilpasse sig uden behov for direkte hierarkisk styring og kontrol.

Forholdet mellem politikere og embedsmænd diskuteres ofte, og det er en grundlæggende og principiel udfordring. Essensen af

problemet kan koges ned til: demokrati kontra bureaukrati. Den demokratiske styreform forudsætter, at politiske ledere, som har fået mandat fra vælgerne gennem frie og lige valg, styrer landet. Samtidig bygger demokratiet på retsstatslige og forfatningsmæssige principper, hvilket indebærer krav om en lovbaseret forvaltning. I praksis bliver det sådan, at den politiske ledelse ikke kan løfte denne omfattende opgave alene, og derfor har brug for et embedsværk til at støtte dem.

Samspillet mellem politikere og

embedsmænd har givet anledning til en af de største misforståelser om embedsværket, nemlig at embedsmændene er blevet så politisk tilpassede, at de klassiske værdier i retsstaten og demokratiet risikerer at blive undermineret. I de seneste år har der været en omfattende debat om centraladministrationen, men denne debat har ofte været præget af et moraliserende perspektiv.

Centraladministrationen har gennemgået betydelige forandringer de seneste 20-25 år, drevet af det stigende tempo i politik og lovgivning, øget koordinering og centralisering, samt store politiske forlig og mediernes indflydelse. Disse ændringer betyder dog ikke, at de grundlæggende værdier er blevet undermineret. Tværtimod værnes der om disse værdier, som fortsat respekteres af den politiske ledelse. Embedsværket i ministerierne er forpligtet på demokratiet, hvilket betyder, at de lytter til politikerne, da det er en kerneværdi i vores folkestyre. Samtidig er embedsmændene bevidste om de grænser, der findes for deres handlinger.

Embedsmænd oplever i dag et øget pres fra ministrene om at levere politisk rådgivning, da nutidens ministre er meget bevidste om deres demokratiske mandat. Som følge heraf stiller politikerne større og mere klare krav og accepterer ikke altid uden videre de råd, de modtager fra embedsværket. Dette er dog en naturlig konsekvens af vores demokratiske system. Samtidig har embedsværket en vigtig rolle

Forholdet mellem politikere og embedsmænd diskuteres ofte, og det er en grundlæggende og principiel udfordring. Essensen af problemet kan koges ned til: demokrati kontra bureaukrati.

i at levere et kritisk og fagligt modspil, når ministeren fremsætter sine ønsker.

Efter at have udforsket de dynamikker og udfordringer, som embedsværket står overfor, herunder de problematikker, der har præget debatten i de seneste år, er det vigtigt at få et førstehåndsblik i, hvordan disse spørgsmål opleves indefra.

Kan du fortælle om din karrierevej til at blive embedsmand i staten? Hvordan har din uddannelse forberedt dig på dette?

Jeg begyndte min karriere som fuldmægtig i Energistyrelsen, hvor jeg arbejdede med statsstøtte og EU-ret. Efter et par år søgte jeg en stilling i departementet, da det virkede som det naturlige skridt efter at have arbejdet i en styrelse, og jeg har altid været interesseret i at arbejde tættere på det politiske system. Jeg synes, at min uddannelse i jura har givet mig et solidt fundament i forvaltningsret og den juridiske metode, som er essentielle i mit arbejde.

Hvilke typiske arbejdsopgaver har du i din dagligdag?

Min dagligdag består ofte af en kombination af arbejdet med aktindsigts- og klagesager, herunder at foretage en

juridisk gennemgang af sagerne og skrive afgørelser. Desuden udarbejder jeg også juridiske vejledninger, lovbekendtgørelser og notater. Fordi jeg arbejder i Finansministeriets departement udarbejder jeg også diverse bevillinger til finansloven og lovprogrammet. Så det er nogle meget varierede arbejdsdage.

Hvordan balancerer du rollen som rådgiver for politiske beslutningstagere med kravene om juridisk objektivitet og retssikkerhed?

Det er en af de største udfordringer i rollen som embedsmand. Jeg ser min rolle som at sikre, at de politiske beslutningstagere har det bedst mulige grundlag at træffe deres beslutninger på. Det indebærer, at jeg både skal levere objektiv juridisk rådgivning og samtidig forstå de politiske mål, de arbejder mod. Jeg sørger altid for at gøre det klart, når der er juridiske grænser eller risici, der skal tages i betragtning, og jeg forsøger at finde løsninger, der kan imødekomme politiske mål.

Hvordan arbejder du sammen med andre faggrupper inden for staten, og hvilke fordele og udfordringer ser du i det tværfaglige samarbejde?

Tværfagligt samarbejde er en →

Arbejdet i staten har givet mig en dybere forståelse af, hvor vigtig retssikkerhed og forvaltningsret er for at opretholde en retfærdig og velfungerende offentlig sektor. Jeg har lært, at selv små detaljer i lovgivningen kan have store konsekvenser.”

væsentlig del af arbejdet i et ministerium. Da der ikke er mange jurister i Finansministeriet arbejder jeg primært sammen med økonomer og folk, der har læst statskundskab. Fordelen ved dette samarbejde er, at vi kan se problemstillinger fra flere vinkler og dermed sammen udarbejde bedre løsninger. Udfordringen kan dog være, at vi har forskellige faglige baggrunde og dermed forskellige tilgange og prioriteringer, hvilket kræver, at vi bruger tid på at forstå hinandens perspektiver og finde fælles grund.

Hvilke udfordringer og muligheder ser du i arbejdet som embedsmand i staten i forhold til at påvirke og implementere politikker?

En af de største udfordringer er at sikre, at lovgivning og politikker både er juridisk holdbare og politisk gennemførlige. Der kan

være situationer, hvor politiske ambitioner ikke umiddelbart er forenelige med juridiske krav, hvilket kræver kreativ tænkning og tæt samarbejde for at finde løsninger. Samtidig er det en stor mulighed at kunne påvirke politikker og sikre, at de implementeres på en måde, der respekterer retsstatsprincipperne og fremmer retfærdighed og effektivitet.

Hvordan har arbejdet i staten påvirket din opfattelse af retssikkerhed?

Arbejdet i staten har givet mig en dybere forståelse af, hvor vigtig retssikkerhed og forvaltningsret er for at opretholde en retfærdig og velfungerende offentlig sektor. Jeg har lært, at selv små detaljer i lovgivningen kan have store konsekvenser, og derfor er det afgørende, at vi som embedsmænd er grundige og omhyggelige i vores arbejde,

så vi kan give politikere fagligt begrundet modspil. Samtidig har det givet mig respekt for den kompleksitet, der ligger i at omsætte politiske mål til konkrete og retfærdige løsninger.

Hvilke kompetencer og personlige egenskaber mener du er vigtigst for at trives i en stilling som embedsmand i staten?

Nogle af de vigtigste kompetencer er analytisk tænkning, juridisk præcision og evnen til at kommunikere komplekse juridiske problemstillinger på en klar og forståelig måde. Personligt kræver det også en vis tålmodighed og fleksibilitet, da beslutningsprocesserne i staten ofte kan være lange og komplekse. Endelig er det vigtigt at have en stærk følelse af integritet og ansvar, da arbejdet indebærer at træffe beslutninger, der påvirker mange mennesker.

Hvilke råd vil du give til nyuddannede jurister, der overvejer en karriere som embedsmand i staten?

Mit råd til nyuddannede jurister er at fokusere på at opbygge en solid forståelse af forvaltningsret og offentlig ret, da det er fundamentet for meget af arbejdet i staten. Vær også åben for at lære og forstå de politiske og administrative processer, da disse ofte er lige så vigtige som de juridiske aspekter. Endelig vil jeg anbefale at opbygge stærke netværk og være villig til at påtage sig forskellige roller og opgaver, da dette vil give en bredere forståelse og erfaring, som kan være afgørende for succes i karrieren.

Bech·Bruun

Vil du være en af os?

“Bech·Bruun er på alle måder en kanon arbejdsplads både fagligt og socialt. Der er rig mulighed for sparring og at tilegne sig kompetencer og viden, som man ikke kan læse sig til på universitetet, og jeg møder altid glad på arbejde.”

Alberthe, stud.jur.

Hos os bliver du del af en dynamisk virksomhed med dygtige kolleger, stærkt fællesskab og en uhøjtidelig omgangstone.

Måske er det netop dig, vi mangler hos os. Se ledige stillinger på bechbruun.com/karriere

bechbruun.com

LEVER DET NORDISKE JURISTMØDE STADIG?

Foto: Helene Hallager

SKREVET AF Erwin Frank

EN REPORTAGE FRA EN INSTITUTION FRA FORDUMS TID

JEG HAVDE HØRT en del om De Nordiske Juristmøder (NJM) op til dette års møde i København. Blandt andet at det er en unik mulighed for at få indsigt i, hvad der rører sig i de andre nordiske lande, at det er på et højt fagligt niveau, og at det er en slags symposium for forskerbstanden i Norden. Således trådte jeg ind i Tivolis kongrescenter med forventninger om, at jeg skulle dække en vigtig, men måske også lidt kedelig affære. Dette

blev gjort til skamme allerede i det øjeblik, jeg stod i foyeren. For det første havde jeg givetvis misforstået, at NJM alene skulle være for forskere – inden for de første fem minutter spottede jeg adskillige højesteretsdommere, anerkendte advokater og embedsfolk. For det andet blev min fornemmelse af, at det skulle blive kedeligt vendt til en iver efter at komme i gang. Stemning vibrerede med energi og bar præg af, at alle deltagere

Jonas Christoffersen taler ved åbningsmødet

Foto: Helene Hallager

delte min iver. Stemningen kunne bedst sammenlignes med en første skoledag – en begejstret summen fra folk der møder nye og gamle bekendtskaber, som er kendetegnet ved at have meget tilfælles. Jeg tror godt man kan sige, at jeg var starstruck, og dermed var jeg i starten også pinligt selvbevidst – for så at komme til den erkendelse ganske hurtigt, at jeg godt nok genkendte hver og en af mine faglige forbilleder, men at de selvfølgelig ikke genkendte mig, og at jeg derfor med henblik på at skrive denne reportage, kunne læne mig tilbage og bare indtage alle de indtryk, jeg kunne, over de næste to dage.

Efter ca. en times summen blev de i alt ca. tusinde deltagere hyrdet ind i kongressalen, hvor hele juristmødets "vært", Jonas Christoffersen, som også er formand for den danske lokalstyrelse, trådte op på scenen, og, typisk for hans værtskab under mødet i øvrigt, leverede et par skarpe jokes på langsomt og – formoder jeg – let forståeligt dansk, i hvert fald tydede salens grin på, at de fleste forstod dem. Og netop

sproget er et særligt karakteristisk ved NJM, idet det er skik, at møderne foregår på de nordiske sprog. Et forhold, der formentlig tilbage i tiden har været mere naturligt, men som i dag må formodes at volde mange især unge problemer, hvilket igen kan være et argument for, at møderne netop skal foregå på svensk, dansk og norsk (finder taler svensk og islændinge enten dansk, svensk eller en sjov blanding af alle nordiske sprog). Jeg må i hvert fald erkende, at jeg på trods af at have øvet mig på de nordiske sprog i forbindelse med Nordisk Processpil havde svært ved at forstå især svenskerne. Til gengæld gik jeg derfra med en lyst til at tilføje svensk til min Duolingo – så det skaber måske sammenhængskraft at lytte og forsøge at forstå hinandens sprog. Jeg kunne dog klart og tydeligt forstå, da Jonas Christoffersen gav "ordet" videre til en finsk cellospiller, der med sit fine spil bar kimen til det intellektuelle niveau, juristmødet aktede at placere sig på.

Og vi forblev i den intellektuelle sværvægtsklasse, da Ditlev Tamm

gik på scenen for at holde juristmødets åbningsforedrag. Hvad ellers kunne det handle om end de Nordiske Juristmøders historie. Det indeholdt konkrete nedslag i NJM's historie, hvordan det startede på svenske Eric Sparres initiativ, hvilke pauser der havde været gennem tiden, og hvordan samarbejdet havde udviklet sig til regulært lovgivningssamarbejde med blandt andet nordiske købe- og gældsbrevslove til følge. Lovsamarbejdet er dog i dag erstattet af EU. Ditlev Tamm kom også med relevante kommentarer til den mandlige dominans, der tidligere havde hærsket ved møderne, et billede der ikke kunne genkendes ved dette års møde, men som tydeligt viste sig, når man bladrer gennem den 144 sider lange bog om NJM's historie, som Ditlev Tamm har lavet i anledning af dette 152. juristmøde – et imponerende stykke arbejde.

I sin opsummering kogte Ditlev Tamm det nordiske juristmøde ned til at være: et forum, hvor jurister fra de nordiske lande, som en del af en nordisk retsfamilie, kan diskutere problemstillinger, der går på tværs af nationale →

Når De Nordiske Juristmøder har overlevet i mere end 150 år, er det ganske unikt. Men det er ikke en tilfældighed. De nordiske samfund er historisk, kulturelt og sprogligt tæt sammenvævet.”

↓
grænser. En nedkogning, der vanskeligt rummer alle de fine pointer, Tamm har med i sin bog. For at tilføje lidt nuancer igen har jeg taget fat i én af de drivende kræfter ved årets juristmøde, den uofficielle generalsekretær i den danske landstyreelse, Rasmus Grønved Nielsen, som udtrykker essensen og vigtigheden af de nordiske juristmåder således:

”Når De Nordiske Juristmøder har overlevet i mere end 150 år, er det ganske unikt. Men det er ikke en tilfældighed. De nordiske samfund er historisk, kulturelt og sprogligt tæt sammenvævet. Det giver en følelse af samhørighed, der rækker dybt ind i juristkredse. Vi kan intuitivt forstå hverandre og berige hinanden med forskellige perspektiver på fælles udfordringer i retssamfundet og dermed understøtte den stærke tradition for retsstat og demokrati, Norden er kendt for.

Juristmødet ikke bare en faglig konference. De har til alle tider indeholdt en betydelig social dimension med fester, private middage og netværksmøder. Professionelle forbindelse og venskaber på tværs af de nordiske grænser både stiftes og plejes således til juristmøderne.

Det har den danske styrelse ønsket at understøtte – og særligt for de unge deltagere. Mere end 300 af årets deltagere, svarende til ca. 1/3, var således unge (dvs. 35 eller derunder). Fremtiden for De Nordiske Juristmøder tegner derfor lys, og der er grund til at håbe, at kommende generationer vil kunne fejre 300 år jubilæum.”

Og hvad var så de fælles udfordringer, der blev taget op i år? Jeg spurgte mødets leder, Jonas Christoffersen, der nævnte følgende 3 emner som de mest centrale ved årets møde; bandekriminalitet, klima og krig. Således havde Jonas Christoffersen og Rasmus Grønved Nielsen, der i vidt omfang sammen med nærmeste ansatte har arrangeret årets juristmøde, også planlagt såkaldte sektionsmøder om f.eks.; *urfolks rett til naturressurser og vern mot naturinngrep*, *folkrättsbrott i nationell domstol* og *bekæmpelse af bandekriminalitet*. Emnerne spændte imidlertid meget bredere, og der var således både møder om formueretlige emner, procesretlige, familieretlige og andet strafferet.

Jeg valgte at gå til følgende sektionsmøder: *Ungdomsfrågor i strafferetten*, *Klimaretssager i*

krydsfeltet mellem jura og politik og *Prövning av förvaltningsärenden i de olika nordiska länderna*. Sektionsmøderne har det til fælles, at de er bygget op om oplæg fra en såkaldt referent, og op til flere korreferenter, og disse oplæg kontekstualiseres og modereres overfor hinanden af en debatleder. Alle aktørerne har en særlig indsigt i det konkrete emne. Referenterne har i anledning af sektionsmødet skrevet et såkaldt ”referat” om emnet, der ligger på NJM’s hjemmeside op til juristmødet, hvor vedkommende i et format, der i virkeligheden i mange tilfælde har mere karakter af en videnskabelig artikel, foregriber og i vidt omfang uddyber de indsigter vedkommende vil komme med i sit oplæg. Meget civiliseret, hvis du spørger mig, og i øvrigt noget der tilføjer tyngde til sektionsmøderne, idet referenterne tydeligt har gjort sig dybe tanker om emnerne.

Sektionsmøderne er bygget op med repræsentanter fra de forskellige nordiske lande, og hvis et land ikke er repræsenteret i panelet, opfordrer debatlederen efter referenternes oplæg salen til at give de manglende landes perspektiv på emnet. På den måde er det tydeligt, at NJM handler om at udveksle perspektiver, løsninger mv. på fælles problemer. Jeg så da også en svensk embedsmand sende billeder via teams af konkrete powerpoint-slides vedrørende opsætningen af de danske ungdomskriminalitetsnævne til en svensk kollega, der antageligt må have siddet hjemme på kontoret i Stockholm. Man får følelsen af, at deltagerene ved NJM suger til sig.

Foto: Helene Hallager

Frederik Sejersted holder oplæg

Under sektionsmødet *Ungdomsfrågor i strafferetten*, hvor panelet bestod af debatleder advokat Bengt Ivarsson (S), referent hovrättslagman (appelrettsdommer) Margit Åhrsberg (S) og korreferent vicesstatsadvokat Gyrithe Ulrich (DK), skiftedes referenterne til at gennemgå konkrete spørgsmål om reguleringen af børn og unge i strafferetten ud fra hhv. et svensk og dansk perspektiv. Det stod klart, at man i Sverige indtil nu har haft en tilgang til straf af unge, der ud fra selv en dansk målestok må kategoriseres som lempelig, men at denne tilgang så småt forlades på grund af den meget alvorlige ungdomskriminalitet Sverige ser disse dage i forbindelse med den verserende bandekrig. Konkret har de i Sverige bl.a. igangsat *Utredningen om skärpta regler för unga lagöverträdare*, hvor der kigges på muligheder for at skærpe

straffene for unge lovovertrædere, og der ses også på at lave en ordning lignende den danske, hvor der findes et konkret nævn, ungdomskriminalitetsnævnet, der beskæftiger sig med unge kriminelle. Margit Åhrsberg har skrevet et glimrende referat, der kan læses på NJM’s hjemmeside.

Jeg hoppede direkte efter sektionsmødet om ungdomskriminalitet til sektionsmødet, *Klimaretssager i krydsfeltet mellem jura og politik*, der skulle vise sig at være det mest energiske sektionsmøde, jeg deltog i. Udover Hovrättsråd och vice ordförande i Svea hovrätt Karin Wistrand (S), der i min optik tog ordet for længe og talte på et svensk, der var meget vanskeligt at forstå, var panelet fantastisk. Debatlederen var Sune Fugleholm fra Kammeradvokaten, der efterhånden har gjort sig

ekspert inden for området, og de to øvrige paneldeltagere var selveste Robert Spano (IS) tidligere præsident for den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og den norske Regjeringsadvokat Frederik Sejersted. Mødet var så velbesøgt, at folk måtte stå op ude i siden af lokalet, og man kunne undre sig over, at man havde valgt en af de mindre sale til netop denne debat, men ikke desto mindre gav det til stemningen, at professorer, dommere og stjerneadvokater stod som sild i tønde og kiggede på panelet, som var de i en arena. Debatten, der var lagt op til, mindede mere om de andre sektionsmøder i form, idet hver paneldeltager snakkede om klimaretssager i forhold til det enkelte land. Her var Norge særligt interessant at høre om, dels fordi Frederik Sejersted, der fra da af har været mit nye faglige forbillede, →

Foto: Helene Hallager

Fest for de unge deltagere på Gorilla

FAKTA

- De Nordiske Juristmøder afholdes hver 3. år. Næste gang er i Stockholm 2027.
- Man skal være færdiguddannet jurist for at deltage ved juristmøderne.
- I år afholdt den danske lokalstyrelse udgifterne for unge juristers deltagelse.
- Der er tradition for, at der udover banketten, hvor alle er inviteret, afholdes en fest kun for de unge deltagere. I år var den på Gorilla.
- Besøg De Nordiske Juristmøders hjemmeside på nordiske-jurister.org

↓
 på forunderlig vis formåede at formidle sine pointer, så de stod skarpt, samtidig med at hele salen grinede og var lutter øren på en måde, som jeg ikke så ved andre sektionsmøder, dels fordi der faktisk har verseret flere klimaretssager i Norge, og at de med deres store olieindustri adskiller sig fra de andre nordiske lande og desuden indtager en markant stilling ift. EMD's klimaretsager. Også Spano var selvfølgelig interessant at høre, da han, som han selv sagde, ikke længere skal tage hensyn til sit hverv som dommer, og derfor kan tale frit om EMRK og EMD's praksis. Således såede han også tvivl om rigtigheden af, at EMD i *KlimaSeniorinnen mod Schweiz* har udtalt, at det stort set alene er organisationer, der kan have retlig interesse i henhold til EMRK art. 34 i forbindelse med fremtidige klimaretsager. Hvis man vil læse mere om emnet for debatten, kan jeg anbefale Sune

Fugleholm grundige debatoplæg, der findes NJM's hjemmeside.

Udover det faglige program, som klart fortjener spalteplads, er en væsentlig del juristmødet også de pauser, der er indlagt, og selvfølgelig de aftenarrangementer, der fylder væsentligt i programmet. Forplejningen til juristmødet var helt i top. Der var morgenmad, frokostbuffet på niveau med dem, man ser hos de store advokatkontorer, og så var der nødder, kager mv. som eftermiddagssnack. Således var rammerne om pauserne virkelig gode, og det var tydeligt at de blev udnyttet til at hilse på hinanden på tværs af embeder og nationaliteter. Jeg selv brugte mine på dels at nyde synet af de andres minglen, dels at hilse på de relativt få mennesker jeg kendte til konferencen. Ligesådan har jeg også ladet mig fortælle at såvel ungdomsarangementerne som den store banket ikke manglede noget. Det ærgrer mig meget, at jeg alene kan referere fra juristmødets aftenarrangementer med brug af kilder, og der er ingen tvivl om, at jeg næste gang vil prioritere disse, idet der selvsagt vil være god mulighed for at få snakket med nogle spændende mennesker.

Således introduceret til, hvad de Nordiske Juristmøder går ud på, håber jeg på, at du ligesom jeg, har fået vendt tanken om møderne som værende kedelige forskertræf til at være, at de er inspirerende og stimulerende såvel fagligt som socialt (ikke at forskertræf ikke også kan være det). Vi ses i Stockholm i 2027.

Poul Schmith

KAMMERADVOKATEN

HAR VI EN FREMTID SAMMEN?

Som stud.jur. hos os har du ikke kun et studiejob. Du bliver også en del af et enestående fællesskab af medstuderende, fuldmægtige, advokater, erhvervsjuridiske rådgivere, partnere, sekretærer og stab.

Du indgår som jura- og erhvervsjurastuderende i et stærkt fagligt fællesskab og bliver en vigtig del af sagsløsningen og kulturen. Hos os er der både plads til den faglige sparring og til at lære hinanden at kende på tværs af firmaet og skabe nye relationer.

Med andre ord: Uanset hvilken retning dine faglige og sociale ambitioner peger hen, er Poul Schmith/Kammeradvokaten det oplagte sted at starte karrieren.

FREMTIDENS ARBEJDSPLADS

Vi er stolte over, at landets jurastuderende for tredje år i træk har valgt os som deres foretrukne arbejdsplads.

GULD fra GEMMERNE

I tråd med temaet, har vi i denne udgave af 'Guld fra Gemmerne' fundet et interview frem med **Lars Løkke Rasmussen**, om vejen fra jurastudiet til politik.

INTERVIEW MED *Lars Løkke Rasmussen*

Interviewet er tidligere udgivet i Stud.Jur-bladet i efteråret 2020

SKREVET AF *Juliane Marie Halling-Overgaard*

STUD. JUR. HAR igennem længere tid sat fokus på spændende karriereveje, og det må man sige, at tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen, om nogen har haft. Med en baggrund som cand.jur. fra Københavns Universitet, har han arbejdet sig til tops i dansk politik og skabt sig en karriere, der foreløbigt tæller en række betydnings- og magtfulde stillinger. En karriere som mange drømmer om, men få opnår, og en karriere hvor der aldrig har været en lige vej til næste mål.

Han har altid tænkt, at han skulle være advokat, men sådan blev det ikke. Hans flirt med politik udviklede sig til noget seriøst, og drømmen om at anvende loven blev erstattet af en ambition om at skabe den. Om at lede og præge vores samfund. Juraen har han dog aldrig helt sluppet, og med hans nuværende beskæftigelser som Senior Special Advisor hos Gorrissen Federspiel samt folketingsmedlem bevæger han sig igen i spændingsfeltet mellem jura og politik. Lysten til at være med, hvor det sker, går igen i hans karriere. For selvom han er fokuseret og målrettet, har han også forstået at gribe mulighederne, når de kom, også selvom det ikke var sikkert, hvor det ville føre ham. →

“

Dengang i 86' tænkte jeg, at politik var noget, jeg lige skulle flirte med i et par år og så vende tilbage til juraen.”

J: Du har haft en karriere, som mange drømmer om eller kun får lov at drømme om...

L: Eller frygter.

J: Ja, eller frygter. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan du egentlig endte her. Og hvorfor du i sin tid valgte at læse lige netop jura? Det er jo det første skridt i karrieren.

L: Det er svært at genkalde sig, hvilke nogle overvejelser jeg gjorde mig, men jeg har sådan vidst lige siden syvende klasse, at jeg ville være jurist. Hvor jeg har det fra? Jeg ved det ikke, jeg vidste bare, at det var det jeg ville. I niende klasse var jeg så i erhvervspraktik hos en advokat i Helsingør, hvor jeg boede. Det, syntes jeg, var super interessant, og da jeg var færdig med det ophold, så var jeg fuldstændig fikseret på, at det var det, jeg ville. Jeg skulle bare være advokat. Da jeg så kom i gymnasiet, så var jeg meget engageret i alt muligt; elevrådsarbejde, jeg kom i VU og tusinde andre ting, samtidig med jeg skulle passe min skole. Jeg var meget sådan, hvad skal man have for at komme ind på jura, og så måtte jeg styre efter det. Jeg skulle ikke have mindre end det, men jeg skulle heller ikke have meget mere end det. Jeg var meget fokuseret og målrettet, så derfor er det også meget underligt, at det ikke var det, jeg blev. Da jeg blev optaget, havde jeg præcis det man skulle have for at komme ind. Jeg synes det var en drøm, så det første år var jeg sindssygt fokuseret, jeg havde en super førsteårsprøve og mine karakter var gode, og jeg tænkte bare: YES, YES, YES. MEN så kom jeg ind i Venstre Ungdom, hvilket tog enormt meget energi, og så blev jeg landsformand for Venstre Ungdom. Men jeg skulle i hvert fald stadig være advokat, så jeg besluttede at holde en pause fra jurastudiet, for VU måtte ikke gå ud over min drøm om at blive advokat, men jeg blev besat af VU, og endte med at være væk fra studiet i nogle år. Pludselig en dag fik jeg et brev fra universitetet, hvor der stod, at der var kommet ny studieordning, så jeg skulle enten gøre det færdigt, eller også kunne jeg starte forfra. Så måtte jeg hellere skynde mig at gøre det færdigt. Da jeg så endelig var færdig med jurastudiet, der var jeg allerede indrullet i politik.

J: Jeg tænker også på, hvordan dit politiske engagement startede, om det også var en drøm eller nærmere et tilfælde?

L: Jamen det starter egentlig ved et tilfælde, for jeg havde ikke en plan om at blive politiker, jeg havde en plan om at blive advokat, men jeg fandt ud af på studiet, at jeg kunne ikke både være landsformand i VU samtidigt med, at jeg var en super jurastuderende. Men dengang i 86' tænkte jeg, at politik var noget, jeg lige skulle flirte med i et par år og så vende tilbage til juraen. Jeg var stadig opsat på at blive advokat, så derfor måtte jeg lige pause jura, så det ikke kom til at stå i skyggen af noget andet. I 85', da jeg gik på andet år af studiet, var det FN's internationale ungdomsår. Det var første gang, at verden sagde, at de unge skulle involveres i samfundsudviklingen, og at de var en ressource – her var det dansk take på det, at alle danske partier sagde, at blev nødt til at have nogle unge, som skulle stille op til kommunalvalget i 85'. Jeg opstillede så til byrådet i den kommune, som jeg boede i, godt nok et stykke nede på liste. Men så fik jeg personlige stemmer nok til at komme ind, og det tror jeg var fordi, at folk tænkte, at nu skulle de unge tages alvorligt, så det var lidt et tilfælde at vups, nu sad jeg i byrådet. Samme sommer havde jeg været i Moskva, til en ungdomskonference, hvor vi havde demonstreret imod Sovjets besættelse af Afghanistan, og så var der mange i VU, som fik øje på det, og os, der havde været med på den tur, blev inviteret ud for at fortælle om det. Så var der pludselig nogle der fandt på, at jeg skulle være formand, så i vinter 86' blev jeg valgt ind i byrådet, og i sommeren 86' blev jeg landsformand i VU, og så sad jeg ligesom fast i det. Så jeg holdt pause fra studiet, men det var en pause, for jeg tænkte stadigvæk, at jeg skulle være advokat bagefter. Jeg har meget respekt for dem, der karriereplanlægger, men det har jeg aldrig rigtig gjort.

J: Hvad tænker du, at drivkraften har været i din karriere, når du nu siger, at det ikke har været en lige linje mod et mål?

L: Det tror jeg har været lysten til at være med, hvor det sker. Jeg har altid godt kunne lide at være medbestemmende og søge indflydelse der, hvor

“
Jeg har meget respekt for dem, der karriereplanlægger, men det har jeg aldrig rigtig gjort.”

jeg kunne. Hvis jeg skal være med, så skal jeg være rigtig med. Jeg har aldrig været typen, der bare gik til noget fordi de andre gjorde det, jeg skulle gå HELT ind i det. Så nysgerrighed og lysten til at have medindflydelse og så lysten til at løse problemer. Jeg har altid prøvet at være med til at løse de problemer, som jeg blev præsenteret for, uanset hvor i livet jeg har befundet mig.

J: Nu hørte jeg podcasten 'Hjerne-kassen', hvor Peter Lund Madsen siger, at Anders Lund Madsen

på et tidspunkt siger, 'her kommer den kommende statsminister,' så jeg tænkte på, om det allerede på det tidspunkt var noget med, at du skulle ændre verden på trods af din advokatdrøm?

L: Haha, ja det er meget sjovt. For efter jeg blev Statsminister er der mange gamle skolelærere, der siger, at de også kan huske, at allerede dengang så de det komme. Der tænker jeg lidt 'jaaa, den er god med dig ikke?' Måske er det rigtigt, men det er ikke min egen opfattelse af det. Det kommer lidt hen ad →

Claus Hjort sagde engang til mig, at i politik skal man tage posterne i den rækkefølge, de melder sig i, fordi man ved aldrig. Og det tror jeg egentlig er et meget godt råd, ikke bare i politik, men i det hele taget, altså at man skal gribe mulighederne, når de er der, uden at tænke, hvis jeg gør det nu, hvad sker det så.”

vejen jo, men da jeg sluttede gymnasiet og startede på jura, havde jeg nul idé om, at jeg skulle være politiker. Jeg havde jo samfundsengagement og var medlem af VU, men jeg havde også advokatdrømmen, som overskyggede alt andet. Da jeg endelig fik taget min kandidatgrad, talte jeg med flere kontorer, som sagde, at hvis jeg skulle være fuldmægtig, så blev jeg nødt til at ændre mine planer. På dette tidspunkt var jeg allerede første suppleant til Folketinget, og jeg havde forsøgt at komme ind et par gange uden held. Det var et tidspunkt i Danmarkshistorien, hvor Venstre begyndte at kravle lidt opad, og jeg kunne se, at ved næste valg, der havde jeg en rigtig fair chance for at komme ind. Så der vendte det ligesom for mig, jeg tænkte, jeg sidder i byrådet, jeg har været landsformand for VU, jeg havde sat mit studie til side og holdt pause på grund af min nye drøm om at komme i Folketinget, og nu var jeg næsten ved målstregen, så skulle jeg så sige nej, nu vil jeg hellere være advokatfuldmægtig? Nej, der ville jeg give det et sidste skud (at komme i Folketinget), så hvis ikke jeg kommer ind næste gang, så var

det slut for politik. Men så kom jeg ind, og bom så kom jeg aldrig ud igen.

J: Det tror jeg er interessant for mange jurastuderende i dag at høre, for mange tænker formentlig, at man skal gå den lige vej, og hvis man ikke gør det, er det så det rigtige?

L: Ja, men jeg tror, at man skal være tro mod sig selv, og jeg tror, at mennesker er forskellige, så jeg tror også, at der er nogle, der hviler mere i sig selv, hvis de har den klare plan, sådan har jeg aldrig været, jeg har grebet muligheden, når den er kommet. Claus Hjorts sagde engang til mig, at i politik skal man tage posterne i den rækkefølge, de melder sig i, fordi man ved aldrig. Og det tror jeg egentlig er et meget godt råd, ikke bare i politik, men i det hele taget, altså at man skal gribe mulighederne, når de er der, uden at tænke, hvis jeg gør det nu, hvad sker det så. Det er mange i politik, som har bygget korthuse, hvor de skal det ene efter det andet. Men så sker der noget uventet, for man kan aldrig vide. Der er politik mere nok mere uforudseligt end så meget andet, pludseligt har ens parti ikke længere den position, de før havde, eller en statsminister skal lægge kabal, og så mangler der en nordjyde, eller et eller andet, der gør, at man er nødt til at flytte rundt på kortene, så den, der var helt sikker, falder på gulvet. Jeg tror, at lidt af mekanikken er den samme, så grundlæggende, synes jeg at man skal være tro mod sig selv, og man skal gribe chancerne, når de er der. Men man skal selvfølgelig tænke, om det nu stikker helt af, eller om det komplimenterer noget, jeg kan i forvejen? Fylder det positivt op i min rygsæk?

J: Nu kan man jo sige, at du har haft en vældig succesfuldkarriere, måske et lidt banalt spørgsmål, men hvordan opnår man det?

L: Det bliver jo lidt banalt, men grundlæggende er det vel noget med, at jeg altid har koncentreret mig om det, jeg har været midt i. Jeg har prøvet at bruge al min energi på det, jeg har været midt i og på det ansvar, jeg har fået. Jeg tror også, at der gælder en leveregel om, at hvis man gør det, man gør, godt, så åbner der sig en dør til, at man kan gøre noget mere. Det er jo også det,

der hedder Peters-princippet, hvor man vokser til niveauet af sin egen inkompetence. Nogle gange har jeg da også tænkt, hold da op, nu er jeg blevet minister, kan jeg finde ud af det? Men så kaster man sin energi ind i det, og så åbner der sig noget nyt, og sådan har jeg egentlig levet. Jeg har ikke været opsøgende på, at lige om lidt skal jeg noget andet.

J: Så hvis man skulle give et råd til unge håbefulde jurastuderende, der ønsker en succesfuld karriere, hvad skulle det så være?

L: Gør dig umage i det, du er i, og find glæden og se mulighederne i det, du er i.

J: Hvilken betydning har din juridiske baggrund haft for dit politiske virke i Venstre og som Statsminister?

L: Jeg er rigtig glad for, at jeg har taget det studie. Jeg synes først og fremmest, at jeg har lært logisk juridisk metode, som jeg har kunne bruge alle steder, både som helt ung, hvor jeg var udvalgsformand og skulle forstå bistandsloven, eller da jeg skulle være en værdig politisk modspil til en forvaltningsdirektør, som var 20 år ældre og langt mere faglig kompetent. Jeg synes, at jeg har haft glæde af at kunne noget grundlæggende jura og lovforståelse. Særligt har jeg haft enorm glæde af at kunne sondre, måske er det en banal ting, men det er noget som man i den grad bliver podet med på det studie. Sagt lidt mere jordnært, at kunne skille skæg fra snot. Den metode kan man overføre til alt muligt, og selv de mest komplekse problemstillinger. Hvis der kommer fire forskellige partier ind med fire forskellige løsninger, så skal man kunne skille ad, hvorfor mener de det, og hvad betyder det, og hvad stikker under? Hvad er seriøst, og hvad er mere emotionelt båret? Det har måske ikke så meget med jura at gøre, men metoden i, at hvis det bliver for komplekst, så bliver man nødt til at skille det ad. Den har jeg været enorm glad for.

J: Hvad fik dig til at gå ind i advokatbranchen?

L: På det helt banale plan, så har jeg været vant til at have et ret stort arbejdspress. Da jeg for et års tid siden, efter at have været minister i 14-18 år, ikke længere var det, gik jeg fra 120 i timen til nul. Jeg

Grundlæggende synes jeg, at man skal være tro mod sig selv, og man skal gribe chancerne, når de er der”

tænkte, at jeg ikke bare kunne sidde her og se på. Noget af det jeg har arbejdet med politisk, har jo også en relevans på et stort erhvervskontor, eksempelvis vækst, arbejdspladser og dansk konkurrenceevne. Vi arbejdede i sidste regeringsperiode meget med, at vi ikke skulle overimplementere EU-lovgivning. Vi skulle sørge for, at danske virksomheder havde tilsvarende rammevilkår som de lande, vi konkurrerer med. Herudover har vi den grønne omstilling – hvordan går den hånd i hånd med vækst og arbejdspladser? Det er jo en erhvervspolitisk dagsorden, som også har relevans udenfor ministerkontorerne. Med de klienter, som vi arbejder med, så er det også noget, som vi bliver udfordret af.

J: Så du trækker din politiske ekspertise ind i dit nuværende arbejde?

L: Ja. En snæver forståelse af jura er vel, at der er den juridiske ramme – den lovgivende, regulatoriske virkelighed – og så rådgiver man sine klienter i, hvordan de manøvrerer bedst inden for denne. Mit arbejde indtil nu, altså som politiker, var jo at skabe den ramme. I mange situationer har det også været at respektere den og forstå den, samt hvordan man kan bruge den. Internationale konventioner og EU-retten kan man jo ikke lige lave om påovre på Christiansborg, så der skal man finde ud af, hvordan Danmark kan sno sig om de rammer. Det minder lidt om klientrådgivning, hvor man rådgiver i, hvordan vi kan anvende juraen bedst.

Men forskellen fra at være politiker er jo, at man på mange områder kan lave rammen om. Der kan →

Jeg har prøvet at bruge al min energi på det, jeg har været midt i og på det ansvar, jeg har fået. Jeg tror også, at der gælder en leveregel om, at hvis man gør det, man gør, godt, så åbner der sig en dør til, at man kan gøre noget mere.”

jeg gå ned i Folketingssalen og sige ”åndsvag regel – vi laver en ny.” Det kan jeg jo ikke her. Men jeg har måske noget forståelse for, hvorfor reglerne er, som de er. Ikke bare en juridisk metodeforståelse, men også noget indblik i, hvorfor Christiansborg har gjort sådan og sådan, og hvis det er uhen-sigtsmæssigt, ved jeg hvad for nogle mekanismer, man skal sætte i gang for måske at justere det lidt. Så kan det være et add ontil, at der står sådan og sådan i loven. Her kan jeg tilføje den værdi, der hedder, at hvis der står sådan og sådan, så er det måske fordi, de tænker sådan og sådan, og hvis du vil have det lavet om, så skal du nok gøre sådan og sådan. Det er jo ikke lobbyisme, men det er et add ontil snæver juridisk fortolkning.

J: Noget lidt andet, som jeg også ville høre dig om er, at jurastuderende er generelt forholdsvist stressede, sammenlignet med andre studerende, og ifølge de studerende, så skyldes det den ud-bredte konkurrencementalitet og karakterpres, hvad tænker du om det?

L: Jeg er sådan set forholdsvis bekymret over nogle tendenser i tiden blandt unge, som fremstår mere udtalt nu, end da jeg var ung. Hvis man ser på tallene for stress eller kontakt med det psykiatriske

system og andre ting, så er der nogle lamper, som blinker kraftigere, end de gjorde før. Det prøvede vi også at arbejde med i den sidste regering med Thommy Ahlers i spidsen, for der er noget i tiden, som fremmer den her perfektionskultur. Vi vil det hele på en gang. I forhold til da jeg var ung, er det i dag lettere at se, at naboens græs er grønnere, særligt på grund af de sociale medier. Da jeg gik i gymnasiet, der spejlede man sig i de unge, som gik på ens eget gymnasie, og selv dem, som fremstod perfekte, ja, så var man alligevel tæt nok på, til at kunne se, at der også var en anden side. Mulig-hederne for unge er også blevet meget større, og det kan også stresse. På den måde synes jeg, at det må være svært at være ung i dag. Det er tusind flere muligheder i dag, men dermed også et meget større pres til at lukke noget af det ned, for du kan ikke det hele. Det er de færreste der kan træne hver dag, se godt ud, gå til fester hver weekend og tjene masse af penge ved siden af og have det lækreste tøj, og så i øvrigt også få de fedeste karakterer og de gode kærester, det er et meget stort brød at slå op.

J: Nu nævner du Tommy Ahlers, og særligt han har nævnt denne her perfektionskultur, og at man skal prøve at gøre op med den, hvad tænker du om det?

L: Jeg er meget sådan, at livet handler om balancer. Man skal passe meget på, hvis man bliver stuvet ud i en grøften, og det er vi med perfektionskulturen, og vi har slået et større brød op, end vi kan bage. Men vi skal samtidig også passe på, at vi ikke drejer så hårdt i rattet, at vi havner et andet sted. Der er jo også noget positivt ved, at vi er blevet mere ambitiøse som individer, fordi det skaber samfundets kollektive ambition, vi vil gerne være dygtigere, vi vil nå længere, vi skal række højere. Så det er jo en balance, men det er klart, der er nogle skyggesider af perfektionskulturen, som er skidt, og det er derfor, vi forsøgte at sige, at vi må gøre op med nulfejlskulturen. Man må gerne fejle, vi må gerne blive klogere. Jeg synes også, at det er vigtigt at sende et signal om, at alt ikke behøver være snorlige, jeg har i den grad ikke været snorlige.

Det er vigtigt at sende et signal om, at alt ikke behøver være snorlige, jeg har i den grad ikke været snorlige.”

J: Mange føler karakterpreset, og det stresser mange, at man skal have de gode karakterer, men tænker du, at det er en god drivkraft, eller spænder det ben for de studerende?

L: Jeg synes jo, at karaktersystemet på mange måder er godt, fordi det rummer en objektivitet, og det kan være med til at bryde noget social arv, fordi

man kan ikke holde talent nede. Men for eksempel med SRP'en, der har jeg mødt mange mennesker, med store stillinger, som har sagt, 'jeg kommer ikke de næste to dage, fordi jeg skal hjælpe min datter med opgaven,' hvor jeg tænker hold da op, det er vildt ikke, jeg skrev den opgave selv, min mor gik syv år i skole, og så tænker jeg okay, så sidder der →

“

Man skal ikke gå på pengejagt, det tror jeg ikke, man bliver lykkelig af, man skal mærke efter, hvem er jeg, og hvilket liv vil jeg leve. Man kan nok ikke tjene de otte millioner om året og så være i synk med alt muligt andet. Så mærk efter og lad lysten drive dig. Hvis du går forkert, så gå tilbage og prøv igen.”

↓

en gut ude på Vestegnen, hvis forældre ikke er en afdelingschef i ministeriet, som tager dage fri for at hjælpe med at skrive den, og hvad skal der så bliver af ham? Det er der, jeg bliver tiltaler for eksaminer og karakter på universitet for hvad kan du selv, når du ikke er pakket ind i ressourcestærke forældre. Så karakterer er uomgængeligt, hvis man gerne vil have, at nogle folk har en mulighed for at bryde igennem en mur. Min mor gik syv år i skole, min far var rejsenderepræsentant, der solgte shampoo, og jeg blev for fanden jurist og statsminister, og det er blandt andet fordi, jeg gik i en skole, der kunne se, at jeg kunne skrive, regne og læse. Så jeg er tilhænger af karakterer, men det må ikke være på et ben. Det er samtidig også et ansvar, som jeg synes, at virksomheder bærer. Nogle af universiteterne er begyndt at lave optagelsesprøver i højere grad, det, synes jeg, er super godt. Fordi hvis det bare bliver karakterer, og det bliver 12-talsjagten, hvor man glemmer mennesket, så er det også skidt. Så det er ikke noget med at smide karaktererne ud til fordel for noget andet, det er en balance, og jeg tror, som tidligere nævnt, at livet består af balancer. Erhvervslivet må også rekruttere derefter. Det er også min erfaring, at selvom ens eksamensbevis måske spiller en stor rolle i forhold til den første rekruttering, så ændrer det sig. Derfra handler det om, hvad har du i rygsækken, hvor har du været, hvilke referencer har du på dig. Der er jo ingen, der står 10 år efter og siger, nej vi vil ikke ansætte dig, fordi du fik en lav karakter i arveret.

J: På falderebet.. Har du et sidste godt råd til jurastuderende?

L: Jeg synes, man skal mærke efter og gå efter det man har lyst til, lysten skal være drivkraften. Jeg har altid beskæftiget mig med samfundet og holdninger, og jeg har haft en udmærket karriere, det skal jeg ikke klage over. Men jeg kender også andre af dem jeg læste med, som har nået mere og tjent langt mere end mig. Så kan man tænke, skulle jeg have valgt anderledes, for det var jo egentlig advokat jeg ville være, men så er jeg nået frem til, at man skal jo gøre, det man kan lide. Man skal ikke gøre det andre synes, man skal gøre. Det tror jeg er et vigtigt budskab, for man ser de der lysende stjerner, og man ser jo på forskellige stjernehimler. Nogle kigger op på branchen med den store indtjening, de hurtige biler og fart på, mens nogle kigger ud i det det internationale samfund, hvor man ser på FN's generalsekretær og tænker; jeg skal gribe ud efter dem, og det skal man også, men man skal kigge på den stjernehimmel, der er ens egen. Man skal ikke gå på pengejagt, det tror jeg ikke, man bliver lykkelig af, man skal mærke efter, hvem er jeg, og hvilket liv vil jeg leve. Man kan nok ikke tjene de otte millioner om året og så være i synk med alt muligt andet. Så mærk efter og lad lysten drive dig. Hvis du går forkert, så gå tilbage og prøv igen.

Interviewet er tidligere udgivet i Stud.Jur-bladet i efteråret 2020.

Stud. Jur.

KALDER ALLE DER VIL SKRIVE!!

**Hvad synes du om bladet her?
Er vi lidt for kække? Er vi måske lidt for kedelige?**

Vi vil gerne høre din holdning – men vi vil endnu hellere have dig med!

**SÅ HØR LIGE HER:
Stud.Jur. søger endnu flere dygtige skribenter!**

Vil du være med til at præge studielivet ved at skrive knivskarpe artikler for Stud.Jur.?
Eller føler du, at vi taler fuldstændig forbi vores publikum, og at vores artikler mangler kant?

I Stud.Jur. vil vi gerne kunne skrive om alle mulige forskellige ting.
Derfor søger vi alle mulige forskellige skribenter.

Du skal ikke tøve med at kontakte os!

Der er plads til lige dét, du brænder for!

Legal Tech Academy 2024

Som altid er det vigtigt, at du holder øje med JD's instagram og kalender. Ellers kan du risikere at gå glip af noget; det vil i hvert fald været tilfældet, hvis ikke du når at tilmelde dig JD's Legal Tech Academy 2024.

SKREVET AF *Gustav Røgid*

LTA LØBER OVER stablen den 18. og 19. oktober 2024 i samarbejde med Juristic, Bech-Bruun og Karnov Group. Ansøg om én af akademiets 35 pladser, og få indblik i den teknologiske udvikling af den juridiske branche.

I selskab med JD kan du fordybe dig i den hastigt udviklende og ofte uforståelige IT-verden. På akademiet tager vi sigte på teknologien, hvordan den laves, og hvad den

kan bruges til. Vi sætter gang i diskussionerne om retssikkerhed og AI med nogle af branchens klogeste mennesker. På Legal Tech Academy kan du, med andre ord, blive en moderne avantgarde-jurist.

Men... hvad handler det så om?

Det handler selvfølgelig om teknologi og jura. Det handler om samspillet mellem de to ting, hvordan jurister skal bruge teknologien, og hvilke overvejelser man bør gøre sig i den sammenhæng. Den juridiske branche gennemgår i disse år en hastig udvikling. Denne ændring står til at blive mere udtalt de kommende år, når buzzwords som Legal Tech, omstillingsparat, Metaverse og Block-Chain ikke længere bare er buzzwords, men faktisk tager plads i den praktiske virkelighed. Legal Tech har potentialet til at ændre den måde jurister arbejder og tænker på, men for mange er det dog stadig et fjernt begreb. Legal Tech kan være svært at få øje, da der jo reelt er tale om software.

LTA afholdes i oktober 2024, og denne gang, i modsætning til tidligere år, kan vi tage bestik af helt konkret lovgivning, som er sat i kraft siden. Når LTA bliver afholdt, vil den første del af EU's AI Act være trådt i kraft måneden inden. Desuden vil de store online platforme have haft fornøjelsen af EU's Digital Service-pakke i cirka et års tid. Begge er interessante firstmovers på teknologiområdet og nyskabende i sin risikobaserede "regelstil".

Når jeg her nærder EU-lovgivningen, så er det for at understrege, at disse år er helt skelsættende for, hvordan vi bruger og regulerer teknologi, og det kommer selvfølgelig også til at berøre den juridiske branche. Som sagt, så kan det være svært at overskue et så hastigt udviklende emne, så lad mig forsøge at lave et historisk nedslag.

AI er stadig, og vil længe blive ved med at være, det helt store samtaleemne. Det drejer sig om, at ingen endnu ved, hvad og hvor meget AI kan bruges til, men alle er sikre på, at det kommer til at fylde meget. Der er helt ufatteligt mange uafklarede spørgsmål, som opstår løbende med udviklingen af AI.

AI-værktøjer skal samle data, for at bruge data, for så at give noget data tilbage, og derfor er spørgsmå-

AI er stadig, og vil længe blive ved med at være, det helt store samtaleemne. Det drejer sig om, at ingen endnu ved, hvad og hvor meget AI kan bruges til, men alle er sikre på, at det kommer til at fylde meget.

lene om databeskyttelse selvfølgelig mange. På hvilket grundlag skal man f.eks. tillade dataindsamling for at lave og benytte AI-værktøjer? Desuden stiller udviklingen af generative AI, som selvsagt betegner de AI-værktøjer som generer 'content', ligeledes mange spørgsmål til vores nuværende forståelse af ophavsret. Bør man kunne opnå copyright på noget, man har lavet med AI, og hvor meget må man i så fald bruge AI for stadig at kunne opnå copyright? Dertil er det vigtigt at overveje, om alle disse uafklarede spørgsmål ansporer for hastet og for dårlig lovgivning på området; derved kan man risikere at kvæle innovationen.

Jeg vil dog gerne gøre noget klart. Ingen, hverken studerende, professorer, advokater eller folketingsmedlemmer, kan besvare alle de uafklarede spørgsmål. På Legal Tech Academy starter vi derfor med at diskutere vores egen branche og hvordan den kan og bør udvikles med teknologi; det er jo trods alt vores branche, som i sidste ende skal besvare alle de gode spørgsmål.

Med andre ord; Der er rigtig meget at snakke om. Så ansøg om en plads på JD's Legal Tech Academy, og få mulighed for at blive klogere på den hastige udvikling. Vi tør ikke garantere, at du får svar på alle dine spørgsmål, men vi garanterer godt humør, god mad og god tid til at diskutere emnerne til bunds. Måske får man endda mulighed for at stille det største spørgsmål af dem alle: Har ChatGPT skrevet denne artikel?

JD'S ÅRSFEST

SKREVET AF
Julie Meyer

Efteråret er over os. Vejret vender, farverne skifter og mørket falder tidligere og tidligere. De studerende vender stille tilbage på KUA. Nye elever er startet og går forhåbningsfyldte og fortvivlet rundt på de lange gange. Hverdagen finder sin stille og rolige gang.

En ikonisk begivenhed vil dog kunne bringe lidt lys til den ellers små-grå hverdag - en begivenhed, som for mange nuværende og forhenværende studerende anses for højdepunktet af deres

"fest-erindringer" på jurastudiet - JD's Årsfest.

Festen blev for første gang afholdt i 1903 og har hvert år siden da, cementeret sig som landets mest elegante og hertil ekstravagante fest for universitetsstuderende. En aften, hvor alle tropper op i deres fineste kjoler og smokings, og hvor ingen penge bliver sparet for at lade den traditionsrige fests klassiske dyder løbe frit.

Den 26. oktober 2024 vil - for de heldige indehavere af en billet - forløbe sig som følgende. Kl. 18 vil de studerende melde deres ankomst ved Moltkes palæ, hvor

de vil blive budt på et glas bobler i Christian X's saloner, før de tager plads i Palæets store festsal, der har dannet grobund for festligheder for bl.a. adelsmænd, grever, en enkedronning, en statsminister og andet finere godtfolk. Herefter vil der bliver serveret en 4-retters menu med vin, hertil akompagneret af koret, taler og diverse indslag. Når middagen når til vejs ende, vil bordene blive fjernet og festsalen gøres klar til Lanciers. Herefter vil der være musik, hvor alle bydes op til dans. Til at hjælpe dig lidt på vej, har vi i det følgende samlet en oversigt over programmet for aftenen samt et par gode råd, som selvfølgelig bør følges!

Aftenens program

VELKOMSTRINK OG FOTOGRAFERING

En god aften starter altid ud med et glas bobler. Alle Årsfestens gæster bydes derfor velkommen med et sådant, mens pianisten spiller op med nydelige toner.

Alle gæster, uanset om der er tale om singler, par eller grupper, bliver ligeledes fotograferet efter ankomsten. Her gør du klogt i at se skarp ud, for det er jo ikke hver dag, man får mulighed for at blive fotograferet i sådanne rammer!

Velkomstdrink serveres og fotografering foregår ved ankomsten kl. 18.00 og indtil der ringes til bords.

KLOKKEN RINGER

Når klokken ringer, er det tid for herrerne til at slippe velkomstdrinken og tage deres date under armen. Daten følges galant til bords, hvor I hilser på de andre fire par, som I skal dele den herlige aften med.

KOR

Inden alle får lov til at sætte sig og nyde en skøn middag, er der korsang.

VELKOMST

Efter korsangen byder Årsfestens arrangør velkommen. I år er det mig, der som JD's klubbester har fornøjelsen af at arrangere herlighederne, og jeg vil gøre alt, hvad der står i min magt for, at alle får en fænomenal aften. →

TOASTMASTEREN

Toastmasteren er en af årsfestens mest synlige skikkelser. Toastmasteren, som er særligt udvalgt til denne rolle, sørger for at hele aftenen går som planlagt, og at vi når igennem alle de traditionsrige indslag. Fortvivl derfor ej, hvis du ikke kan huske hele dette program på dagen. Vi lover dig for, at du bliver guidet igennem med sikker hånd.

NATIONALSANG

Efter toastmasteren har budt velkommen synger alle den danske nationalsang, Der er et Yndigt Land. Du behøver ikke at afsløre, hvis dine tanker ledes hen på fodbold og fadøl, fremfor Frejas sal og harniskklædte kæmper.

KONFERENCE

Toastmasteren vil kalde til konference tre gange under middagen. Konferencerne er et af aftens traditionelle elementer, som indebærer, at alle herrerne rejser sig og svinger deres

servietter over hovedet. Herefter går alle kvinder ud af lokalet, hvor der er mulighed for at få en sludder, alt imens herrerne "holder konference". Konferencen består i, at herrerne tager en tår af deres lommelærke, som selvfølgelig er fyldt hjemmefra og medbragt i inderlommen. Denne gimmick er en meget gammel tradition og et væsentligt element under Årsfesten.

FORKVINDENS TALE

JD's forkvinde, Hannah Tholstrup, holder tale for gæsterne.

ÆRESMEDLEMMETS TALE

Alle JD's nulevende æresmedlemmer inviteres hvert år med til Årsfesten. I denne anledning skal en af dem holde tale for gæsterne. JD's æresmedlemmer er personer, der igennem længere tid på ganske usædvanlig måde har gjort sig fortjent til en sådan påskønnelse, på grund af den indflydelse de har haft på den juridiske verden.

DAMERNES TALE

Hvert år vælges en af jurastudiets veltalende og charmerende herrer til at holde tale på herrerne vegne til glæde og ære for alle de dejlige kvinder, der er på Det Juridiske Fakultet.

HERRERNES TALE

Ligeledes vælges én af studiets mange smukke og skarpe kvinder, til at holde tale til herrerne.

SANG PÅ STOLENE

Hen ad aftenen er det tid til at JD's hyldestsang efterfulgt af Det Vi Vil, hvor herrerne og damerne synger overfor hinanden. Dette foregår stående på stolene. Gå ikke i panik, hvis du ikke kender sangene – de ligger printet på bordet.

KLUBMESTERENS TALE

Til aftenens sidste tale, vil I have fornøjelsen af at høre på det jeg har at sige. Lad os håbe på, at taleevnerne stadig er intakte efter flere timer med fri bar.

SIDSTE KONFERENCE

Mens de to første konferencer foregår på samme måde, som beskrevet tidligere, skiller den tredje og sidste konference sig ud. Her skal alle gæster under bordet med lommelærkerne, stearinlys, vinglas og hvad der ellers hører til en lille fest derunder.

KAFFE

Efter middagen serveres kaffe i lokalerne foran salen. Her er der tid til en lille sludder med dem fra de andre borde og til at nette sig på toilettet, imens festsalen gøres klar til Les Lanciers.

LES LANCIERS

Til en gammel traditionsrig aften på Moltkes Palæ hører naturligvis også Les Lanciers! Denne vil blive danset sidst på aften, hvor de deltagende endelig kan vise deres værd efter øvelsestimerne i kantinen. Efter Les Lanciers åbner baren, og den vil derefter stå på liveband og fest natten lang.

KARNOV BINGO

TAK til alle de fantastiske sponsorer, som bidrog med en præmie til årets Karnov bingo!

KALENDER

FOR EFTERÅRSSEMESTRET

OKTOBER

DATO	EVENT
Tirsdag d. 1.	Studieteknik med Bech Bruun
Onsdag d. 2.	JD's kaffepause
Fredag d. 4.	Semesterstartsfest
Uge 34 - TBD	JD Debat: Folkemord eller ej? Dialog om kønnede forbrydelser med Trine Baumbach
Tirsdag d. 8.	Studiebesøg hos Justitsministeriet: Bekæmpelse af bander, herunder forbud mod Bandidos og bandepakke
Onsdag d. 9.	Jazzaften
Fredag d. 10.	Jurabar - Oktoberfest
Tors. d. 17. - lør. d. 19.	Legal Tech Academy
Lørdag d. 26.	Årsfest
Mandag d. 28.	Studiebesøg hos Kromann Reumert: Bet365 sagen

NOVEMBER

DATO	EVENT
Søndag d. 3	Culpa Cup
Onsdag d. 6	JD's Kaffepause
Onsdag d. 13.	Studiebesøg hos Beskæftigelsesministeriet: bag murene i Overformynderiet - samspillet mellem jura og politik
Torsdag d. 14	International Fall Dinner
Fredag d. 15	Jurabar x Pusterummet - Halloween og Pub Quiz

EKSKLUSIVE STØTTEMEDLEMMER

ACCURA

Bech·Bruun

Bird & Bird

BRUUN & HJEJLE

HORTEN

IUNO

ADVOKATFIRMAET
JON PALLE BUHL

LUNDGRENŞ

KROMANN
REUMERT

NIELSEN NØRAGER

MAZANTI—
ANDERSEN

Moalem
Weitemeyer

PLESNER

NJORD
LAW FIRM

Norrbom Vinding

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

Skatteministeriet

VILTOFT

JDs BESTYRELSE 2024

Forkvinde
Hannah Kendal Tholstrup
hannah@jdku.dk

Næstformand & Kasserer
Gustav Rudolph Røgild
rudolph@jdku.dk

Støttemedlemsansvarlig
Mads-Emil Jayaswal
mads-emil@jdku.dk

Debatansvarlig
Nicolai Van Schaik
nicolai@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Tobias Mallet
tobias@jdku.dk

Stud.Jur.-redaktør
Lea Lauritzen
lea@jdku.dk

Klubmester
Julie Meyer
meyer@jdku.dk

PR-ansvarlig
Catharina Rusholt
catharina@jdku.dk

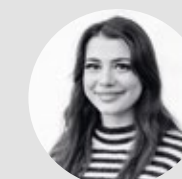
PR-ansvarlig
Julie Reiter
julie.reiter@jdku.dk

Caseansvarlig
Emilie Walander
emilie@jdku.dk

Eventansvarlig
Asger Rosenberg
asger@jdku.dk

Eventansvarlig
Mahdis Pour
mahdis@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Anne Sofie Flink
annesofie@jdku.dk

Jurabaransvarlig
Sean Paul Heide-Burns
sean@jdku.dk

Studiebesøgsansvarlig
Caroline Hindkjær
caroline@jdku.dk

Hvad er dit næste skridt?

Velkommen til jurastudiet – dit første skridt mod en spændende karriere.

Gorrissen Federspiel er ét af de foretrukne danske advokatfirmaer – en position, vi er ydmygt stolte af og som vi gør os fortjent til hver dag.

Hos os sætter vi pris på fællesskabet i en travl hverdag, hvor alle går en ekstra mil for hinanden. Vi betragter alle vores medarbejdere som talenter og stræber efter at opfylde deres ambitioner inden for både faglig og personlig udvikling ved lave individuelt tilpassede udviklings- og karriereforløb. Vi kalder det skræddersyet faglighed.

gorrissenfederspiel.com/karriere